

NOVEMBER
1987*
THOUGHTS
*LETO
36

Avstralija
Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Registered
by Australia Post
- Publication

Slovenska pokopališča (zgornja naslovna slika), tudi na deželi, so pravi vrtovi – v nasprotju z avstralskimi (spodaj), a povojni priseljenci so tudi sliko grobov zelo spremenili.

+ + +

SEM že večkrat omenil, da biti urednik ni lahek posel. Urednik si mora upati povedati kar misli, pa sprejeti zato marsikdaj tudi zasluženo ali nezasluženo klofuto.

No, tako mi je urednik melbournskega "Vestnika" hitro vrnil mojo omembo v zadnji številki – šlo je za izvleček članka iz matične domovine, ki žali izseljenske šole, pa ga je Vestnik objavil brez komentarja. Ni moj namen vleči stvar naprej ali se zagovarjati, eno pa naj zatrdim: tisti moj "en namen: diskreditirati Vestnik in njegovo uredništvo" mi je fletno podtaknjen. In glede objavljavanja novic: Res jih ni treba komentirati. Ko pa gre za izjavo, ki je neresnična in krivična kot je bila ta o izseljenskih šolah, bi tudi "neopredeljeni" urednik moral dodati resnico, ali pa bi članka z napadom ne objavil. – Me res zanima, kaj bi reklo društvo ali uredništvo Vestnika, če bi Misli brez komentarja objavile iz ljubljanskega tiska članek, ki bi blatil društvo ali uredništvo. Upravičeno bi si mislili in verjetno tudi rekli svoje. Težko me bo Marijan Peršič prepričal, da ni tako.

Kjer se pripravata dva. . . Še vedno sem mnenja in sto dokazov imam za to, da režim v matični domovini žanje največ dobička med nami z "neopredeljenostjo". Žal so danes doma bolj korajžni kot mi v svobodi...

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena I. dela 8.– dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO–ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škerlj – Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj 12.– dolarjev. Trenutno nam je pošla.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.– dol. (Posamezne knjige: 7.–, 9.– in 28.– dolarjev.) Trenutno nam je pošla.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I.del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. – Cena 13.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi 13.–, broširani pa 10.– dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. – Cena 10.– dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PRED VRATI PEKLA – Pretresljiv opis življenja v ljubljanskih zaporih – Spisal Franc Sodja CM – Nevezana 8.–, vezana 10.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.–, broš. 10.– dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. – Cena broširani knjigi 15.– dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol.

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Establish-ed) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročilna za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$ 12.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročilna se plačuje vnaprej – Poverjenjstvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 387 8488

VSEBINA:

- Novembrsko razmišljanje
 — P. G. — stran 289
 Srečanje s smrtjo
 — Brat Silvin — stran 290
 O življenju in smrti
 — Dr. M. Kremžar — stran 291
 Njena podoba — črtica
 — Ivan Cankar — stran 293
 Ob 70 - letnici ruske revolucije
 — P. D-ova v Svobodni Slov.
 — stran 294
 Matica naših pokojnih
 /od nov. 1986 do nov. 1987/
 — stran 296
 Bonegilla in "Back to Bonegilla
 Festival" — stran 299
 Iz središča sv. Cirila in Metoda,
 Melbourne — P. Bazilij
 — stran 300
 Kulturni spored ob 10. obletnici
 Baragove knjižnice
 — P. Tone — stran 301
 Izpod Triglava — stran 302
 Molitev v svetem pismu —
 Simeonova večerna molitev
 — P. Tone — stran 304
 Iz središča sv. Rafaela, Sydney
 — P. Valerijan — stran 306
 Premakljivi svečnik — roman
 — Lojze Kozar — stran 309
 Naše nabirke — stran 309
 Pro defunctis — pesem
 — Severin Šali — stran 310
 Iz središča sv. Druž., Adelaide
 — P. Janez — stran 312
 Ob Krekovem grobu
 — Ivan Cankar — stran 313
 Z vseh vetrov — stran 314
 Kotiček naših mladih
 — stran 316
 Križem avstralske Slovenije
 — stran 317
 Tudi s kislim obrazom
 se da smejati . . . — stran 320

NOVEMBRSKO RAZMIŠLJANJE

MESEC november se s spominom na drage pokojne že začena tako, da je človeku blizu misel na končnost vsega, kar v življenju srečuje. Hkrati pa v tem razpoloženju minevanja, če mu sveti vsaj rahla luč vere in upanja, sluti — da, skoraj vidi — kako smrti pravzaprav ni, kako je vse prehod.

"Prišel sem, da bi imeli življenje in da bi ga imeli v izobilju! . . ." Mnogo življenjskih drž je, ki med ljudi prinašajo takšno ali drugačno smrt. Eno je gotovo: smrt duha je hujša od telesne smrti. "Manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim soncem sužni dnovi!" (Iz Prešernovega Krsta pri Savici)

Tako bi v novembru lahko razmišljali o svobodi. Lahko pa bi tudi razmišljali o sovraštvu, o zavisti, o vsem zlu, ki prihaja iz človekovega srca in je zlo za smrt. Človeka namreč omadežuje in umori lahko le zlo, ki ga prostovoljno spočne v svojem srcu.

Eno takih razpoloženj, ki morijo človečnost, je tudi nezaupanje. Gre za smrt medsebojnega zaupanja, ki se počasi uveljavlja v naših odnosih: med prijatelji, med brati, tudi med zakonskimi drugimi. Kar sprijaznili smo se že s tem, da govorimo eno, delamo in mislimo pa drugo. Tako smo se že privadili tej zlaganosti, da je niti ne opazimo več. Zdi se nam prav, da vsako izrečeno besedo razumemo ravno narobe. Pohvala nam pomeni grajo in graja skrito zavist, kar je pravzaprav pohvala. Med nami ustajajo stene nezaupanja. Stene, ki sčasoma lahko popolnoma ustavijo tok živih besed. Stene, sredi katerih smo kakor v najtemnejši samici obsojeni na počasno hiranje in vedno bolj vase zazrt propad. Stene, ki sicer ne morejo ubiti resnice, ta je večna, lahko pa ljudem spodrežejo korenine osebnega in družbenega zdravja.

Oznanjati evangelij svetosti in ustajenja zato danes pomeni tudi oznanjati zaupanje. Še prej pa oznanjati skrajno poštenost. A ne le oznanjati, ampak to poštenost tudi živeti!

Živeti zaupanje. Zaupanje človeku, predvsem pa zaupanje Njemu, v čigar roki smo. Njemu, ki ne potrebuje naših spletk, zvižčnosti in naših laži, ampak mu je dovolj, da prisluhnemo najboljšim vzgibom, ki jih je zasadil v nas.

Mesec november s praznikom vseh svetih in spominom pokojnih bi nas moral spomniti tudi tega.

P. G.

Srečanje s smrtjo

BRAT
SILVIN

SEČI moram v zgodnje otroštvo in iz spomina priklicati prvo srečanje s smrtjo. V tesni sobi smo bili zbrani sosedje. Sveče so gorele. Na postelji je negibna ležala sosedova stara mama. Obraz je bil koščeno bled. Mir je odseval z njenega obličja. Molili smo rožni venec. Nič me ni bilo strah. Prišel je avto, mamo so položili v krsto in odpeljali. Ni je bilo več z nami. Ugasnila je, kakor so dogorele in ugasnile sveče.

V višjih razredih osnovne šole sem pri pogrebi kot ministrant velikokrat nosil križ. Pogrebi so mi postali "navada". Iz tega obdobja se bolj svetlo spomnim nekaterih pogrebnih nagovorov, nekaterih nerodnosti pogrebcev, nekaterih izpadov sorodnikov. Kdaj pa kdaj sem potočil tudi kako solzo. Ganili so me odhodi mladih ljudi, družinskih mater in očetov, sosedov, dveh sošolcev, ki sta naredila samomor. . . O smrti se nisem veliko spraševal, ker se mi je zdela daleč, predaleč za moje mlado življenje, predaleč od mojih sanj o poklicu in življenju.

Kmalu po vstopu v samostan sem doživel odhod dveh starejših bratov, ki sta bila na smrt lepo pripravljena. Dogorevala sta dan za dnem v skupnosti bratov, s katerimi sta delila življenje. Bili smo zbrani okrog postelje in molili. A smrt se mi je še vedno zdela tuja. In to vse tako dolgo, dokler mi ni umrl oče.

Očetovo smrt sem doživil kot poseg v same korenine mojega življenja. Kakor da bi z ostro sekuro odsekavali korenine moje biti. Čudna nemoč je za nekaj

časa sedla name. Nečakinja je doživljala smrt dedka po svoje. Takole je govorila: "Mene morate zraven pokopati. Kar z njim bi bila rada. A ne, da dedi ni umrl? Samo zaspal je. Zbudil se bo in skupaj bova šla na sprehod. Skupaj se bova igrala in pocrtljala se bom pri njem . . ." Bolečina nas je vse sorodnike med seboj tesneje povezala. Ob obujanju spominov smo spoznavali doto, ki nam jo je pokojni oče zapustil. Vedno bolj nam je bilo jasno, da v življenju šteje samo ljubezen in da je vse drugo varljivo in prazno. Tolažili smo se z upanjem, da je oče že na boljšem. Spoznavali smo, kako smo vsi zapisani umiranju in izginevanju.

Smrt naj bi vedno bolj postala dokončna predaja samega sebe z vsemi sadovi življenja. Alojz Gradnik je to zelo lepo povedal:

**O Bog, ko padem, naj odpadem zrel,
naj me tvoj dih pred žetvijo ne sname! . . .**

V življenju se učimo umirati. Bolezni, trpljenje duše, razočaranja in končno vsaka jesen in vsako slovo nam pričajo o poslavljanju in dozorevanju in odmiranju. Svoje življenje dajamo vsak dan "v roke" nedoumljivega Boga. Skupaj s Kristusom smo pribiti na križ in ne moremo se ganiti. Naše dolžnosti so žebli, ki trdo pritiskajo. Treba jih je sprejeti z ljubeznijo. Tudi iz nepopolnih in čudnih stvari lahko Bog naredi umetnino. Pustimo mu proste roke. Dovolimo mu, da nas oblikuje po svoji zamisli. Pomagajmo mu, da bo nastal original. Ponaredek je že vse preveč. Sleherni večer zatisnimo oči v darujoči ljubezni. Vrzimo se v brezmejno morje luči in miru.

Članek je za "Duhovno življenje", verski mesečnik Slovencev v Argentini, napisal DR. MARKO KREMŽAR. Pri nas se bo zdel morda marsikom prestrog z ozirom na rabo in ohranjanje jezika, ki naj podaljšuje življenje naroda v izseljenstvu. A dejstvo je, da s takimi prijemi v Argentini rešujejo uspešno že tretji rod in ohranjajo slovenstvo. V Avstraliji bomo z malo izjemami žal končali že z drugim rod, ker se premalo zavedamo prav tega, o čemer govori ta članek. — Ur.

O življenju in smrti

ŽIVLJENJE je vrednota, ki smo jo prejeli od Stvarnika — in ki je s smrtjo ni konec. Kristjani vemo, da je osebna smrt prehod iz ene stopnje življenja v drugo, ki je polnejša in dokončna. Zato človekova smrt, sama na sebi, ni tragična, čeprav je naravno, da si je ne želimo, ker je z njo končano obdobje, v katerem nam je dano večati življenjske sile v sebi in krog nas.

Naše naravno zemsko bivanje, čeprav je omejeno in nepopolno, je dobrina samo na sebi, hkrati pa je temelj tudi nadnaravnemu življenju. Zato je dobro vse, kar v stvarstvu življenje množi, večja in pogloblja — in slabo, kar ga hromi, manjša in plitvi.

Bog, najvišja vrednota in vir vseh vrednot, je edini vir življenja. Vendar On, ki je življenje samo, hoče, da prejemamo njegov dar — posredno, to je po naravni poti. Zato narava ni drugega kakor izraz božje dobrote.

Čimbolj kaka naravna dobrina pospešuje življenje — bodisi telesno ali duhovno — višja je. To pomeni, da visoke vrednote večajo življenjsko silo v posamezniku in v vsem človeštvu.

Uničevanje vrednot — tudi naravnih — je potemtakem zatiranje življenja in oddaljevanje od njegovega Vira.

Vse to prihaja človeku na misel, ko se ozira po naši zdovski skupnosti. Slovenstvo je vrednota, ki nam jo je Stvarnik zaupal, da jo ohranjamo, plemenitimo in predajamo novemu rodu skupaj z vsem, kar so naši predniki nabrali resnično dragocenega.

S slovenstvom, ki se izraža na veliko načinov, a predvsem v našem jeziku — slovenščini, živimo in posredujemo življenje; poglobljamo lastno edinstvenost in jo istočasno predajamo; klešemo svojo različnost in z njo bogatimo svoj in tuj rod.

Gre za visoko naravno vrednoto, katera pa prav zato, ker je vrednota, ni zastoj. Nič velikega, nič dragocenega, nič resnično dobrega ni mogoče pridobiti ali ohraniti brez žrtve. Ni rojstva brez bolečine, ni

življenja brez naporov, ni ljubezni brez odpovedi.

Vse vrednote, tako stvarne kakor moralne, imajo nekaj skupnega: če jih hočemo imeti, se moramo nečemu drugemu odpovedati.

Tudi krščanstvo je vrednota. Čeprav je milost, to je dar, ki smo ga prejeli brez lastne zasluge, vseeno zahteva ceno, ki je večkrat presneto težka. In vendar jo sprejmemo, ko spoznamo, da nam odpira vrata do božjega otroštva — to je do vrednote, ki je neskončno večja od vsega, kar premoremo. Malokdaj pa pomislimo, da bi iz ljubezni do Stvarnika morali hvaležno in navdušeno sprejeti ceno, ki ga terja od nas Njegov naravni dar — slovenstvo. S tem, ko gojimo slovenstvo in oblikujemo slovenščino, ne sprejemamo le božjega daru, marveč z njegovo uporabo večamo v sebi in okrog sebe silo življenja.

Včasih se zgodi, da zaslišimo na slovenskem igrišču neslovenske besede . . . pa hitimo mimo lastnih otrok in jih ne poučimo, kako naj se igrajo po naše. Tisti trenutek je želja po lagodnosti in udobni neodgovornosti — preglasila v nas smisel za vrednoto slovenstva. Sebičnost je premagala ljubezen. Potolazili smo si vest z mislijo, da je dovolj, da se otroci zabavajo na našem igrišču. Nehote smo podredili kulturno in moralno vrednoto — otroški in svoji udobnosti. Mi se morda tega niti nismo zavedli, otroci pa našo nedoslednost občutijo.

Z zanemarjanjem danega nam slovenstva — spodnašamo temelj naravni plemenitosti naših otrok, zavračamo duhovnost in zavajamo lastno kri v lagodni materializem.

Včasih se zgodi, da ob slovenski točilni mizi zveni govornica, ki ni slovenska, čeprav sedijo za njo sami rojaki . . .

Navadno se za to nihče ne zmeni. Ker spoštujemo svobodo, ne vemo, kako naj bi spomnili rojaka, dobrega znanca, morda celo prijatelja, da s svojo malomarnostjo do slovenstva pomaga uničevati skupno vrednoto.

Ob taki priložnosti človek šele razume, zakaj je nekoč Odrašenik dejal, da je prinesel na svet — meč.

Včasih je treba, da nas kdo pretrese, da se zbudimo iz dremotnosti – v svet odgovornosti in vrednot.

— — —

Včasih se zgodi, da športni vaditelj uri na slovenskem igrišču, slovenske otroke, pa ne spregovori z njimi slovenske besede . . .

Potrpimo z njim, ker je strokovnjak za utrjevanje teles. Našim otrokom večja telesne sposobnosti, kar je prav, vendar: ali ne bi mogli poiskati med rojaki nekoga, ki bi jim istočasno ne moral duha, jim ne uničeval kulturnega – to je moralnega zaklada materinščine?

Človek, ki prične podrežati vrednote "videzu" in "uspehu", kaj kmalu konča pri iskanju navideznih uspehov, ki ne prepričajo nikogar. Posebno pa ne mladine.

Šport naj služi vzgoji mladine. Nižje vrednote naj služijo višjim, da bo skladnost vladala v srcih in v skupnosti.

— — —

Včasih se zgodi, da se učiteljica pogovarja pred slovensko šolo s slovensko prijateljico, pa ne govori slovensko . . .

Nihče je ne opomni, da je njeno vedenje nedosledno. Potrpimo z njo, ker je požrtvovalno dekle. Otroci pa, ki jo slišijo, ji ne verjamejo več . . .

Nihče ji ne pojasni, da ona, ki si je izbrala za poklic življenje – seje smrt jezika, ker v resnici ne ljubi zadoosti tega, kar v slovenski šoli uči.

Slovenske šole od Slomška pa do naših sobotnih učiteljev in učiteljic so rodile sadove, ker so posredovale ljubezen do skupnega narodnega zaklada. Ni je pedagoške tehnike, ki bi mogla nadomestiti ljube-

zen do vrednot. Niti ljubezen do otrok sama na sebi ni dovolj. Če vzgojiteljica otrokom ne odpre pogleda na velike vrednote, ki so vredne napora – jih vodi le v mehkužno sebičnost.

— — —

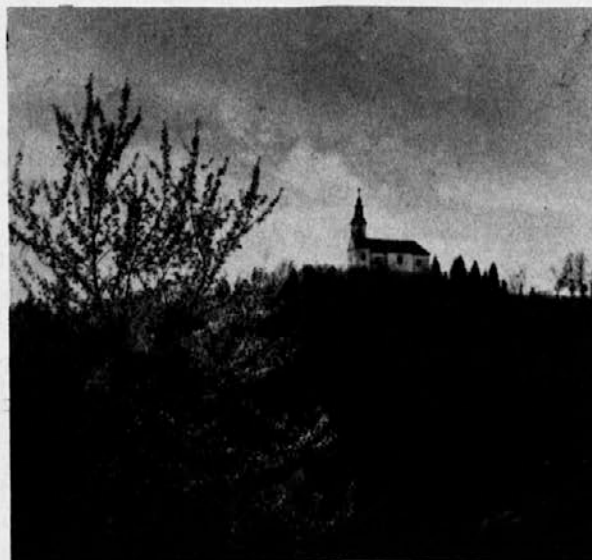
Smrt posameznika je prehod iz življenja v življenje. Resnično tragično uničevanje je le uničevanje vrednot. To pa se ne zgodi s smrtjo, marveč s sebičnostjo v teku našega zemskega bivanja.

Ko pričnemo drčati po lagodni stezi "ne-vrednot", se zgodi nekaj čudnega: uplahne navdušenje, izgine resnična zavzetost najprej za skupne, potem pa tudi za lastne podvige, povprečnost razširja krog sebe naveličanost, povsod – tudi na igrišču, tudi na plesu . . .

Če nas bo čez leta pretresla vest, da so se tudi med našo mladino pojavila mamila, da so mladi postali slepi in gluhi za vsa svarila starejšega rodu, ne tarnajmo o neizbežnosti slabih vplivov. Raje se spomnimo, da vdere materializem z divjo in kruto silo v srca posameznikov in v navade skupnosti, kadar se od tam umaknejo – resnične vrednote.

Moti se, kdor misli, da je mogoče pričeti boj proti materializmu le na meji nadnaravnih vrednot. Ni mogoče zametavati enega dela Stvarnikovega daru, da bi ohranili drugega.

Nadnaravne vrednote se porušijo v človeku in v družbi – brez širokega temelja naravnih vrednot. Kadar dovolimo s svojo sebično malomarnostjo, da kjerkoli med nami usiha slovenstvo, s tem dopuščamo, da se življenje umika smrti. Le sebičnost, ki je zanikanje ljubezni, je resnično smrtonosna; ko z njo uničujemo vrednote, dajemo tudi osebni smrti dokončen in tragičen pečat.

Rožnik
nad Ljubljano

Njena podoba

IVAN CANKAR

MATI se nikoli ni dala slikati. Ko je ležala na mrtvaškem odru, sem se spomnil, da jo bodo zakopali, naskuli na rakev težko in visoko gomilo in da nikoli več ne bomo videli njenega obraza.

Sam sem bedel ob nji. Tako globoka je bila tišina v izbi, da sem skoraj slišal svoje žalostne misli. Časih je zaprasketala sveča, plamen je švignil višje ter je obžaril njen obraz in njene roke, ki so se bele in trde oklepale razpela.

Poiskal sem papir in svinčnik, da bi risal njen obraz, kakor je bil tih in miren v smrti. Začel sem težko in trudoma, ker se mi je roka tresla in so me oči skelele od zatohlega zrduha. Pod temnim zelenjem se je svetil obraz kakor iz belega kamna izklesan. Ob poslednjem vzdihu se je bila nasmehnila in tisti smehljaj je ostal na ustnicah.

Kadar se tiho zapro duri za življenjem, izreče vest svojo pravično in neizprosno sodbo; in ta sodba je z različnimi črkami napisana na čelu, na licih in ustih. Če bi hotel risati dušo in skrito misel človeka, bi ga risal spečega, rajši mrtvega. Poznal sem jih, ki so prestrašeni planili iz spanja, ko so začutili na čelu pogled izprašujočih bedočih oči. Tako bi se prestrašil grešnik, ki bi nenadoma in nepripravljen ugledal sodnika pred seboj.

V smehljaju materinem je bilo kakor sladek počitek po dolgi, dolgi poti, kakor bogato plačilo za ves strašni, do zadnjega hipa nepripoznani in nepoplačani trud, kakor tisočkratno povračilo za neizmerno trpljenje. Vsa blagost in čistost, neoskrunjena od grenkih dni, od prečutih noči, od skrbi in bridkosti, se je razodevala na mrtvih ustnicah.

Videl sem malo v nemirni, dremotni svetlobi sveče. Papir je bil slab, čisto gladek, svinčnik pa je bil pretrd. Vendar se mi zdi še zdaj, da podoba ni bila čisto pogrešena ter da je odseval z nje vsaj žarek tiste lepote, plemenitosti in otroške, verne zaupljivosti, ki sem jo gledal pred seboj bolj z ljubeznijo svojega srca nego s svojimi razbolelimi očmi. Iz težkih senc, iz opojnega zrduha in izpod črnega, sajastega dima sveč se je svetil bel, smehljajoči obraz, kakor vera in upanje iz bridkosti.

Ko sem odpotoval na Dunaj, sem vzel podobo s

seboj. Spravil sem jo med knjige in papirje ter je nisem videl dolga leta. Zgodilo pa se je nekoč, da sem bil do smrti truden popotništva, skrbi in samomučenja. Zakaj človek postane časih kakor pred ogledalom, pomeri z enim samim pogledom svoje življenje, vse od prvih let pa do tistega zadnjega dne, ki je skrit tam daleč v prihodnosti; preblede mu lica, srce mu zastane: "Kod si hodil, nesrečnež? Čemu še dalje skozi pustinjo?"

Tisto jutro sem iskal med knjigami in papirji, da bi našel podobo svoje matere, da bi se poslovil od edinega obraza, ki sem ga v tistem trenutku ljubil. Iskal sem dolgo. Papirji so bili prašni in zarumeneli, na nekaterih se je komaj še poznala pisava. Pesmi so bile, nekatere še iz otroških let, in zgodbe, v katerih se ni bilo grenkobe poznejših.

Ko se mi je tresel v rokah oprášeni, zarumeneli papir, me je spreletel mraz od groze. Nekoč je bila tam materina podoba, zdaj je ni bilo več. Komaj da so se še poznale izglajene, zabledle sence, komaj še da se je svetilo izza njih megleno in motno, kakor zastrta luč. Očital sem si v srcu:

Daleč je njen grob, zapuščen od vseh, samotni in žalosten, kakor so grobovi neznanih popotnikov! Daleč je ona sama, pozabljena od nas, ki smo se bili brez vodnika in brez cilja razbegli po svetu kakor jata golobov, kadar plane mednje jastreb – smrt. Kakor njen grob in kakor ona sama: tuja in daljna je njena podoba mojim očem, ker je bila dolga leta tuja in daljna moji duši!

Stopil sem k oknu, da bi pogledal, če je moč ljubezni in spomina velika dovolj, da bi iz senc in prahu priklicala zabledeli obraz. Z očesom nisem videl, komaj z mislijo slutil zabrisane poteze, luči in sence, ki so se brezoblične prelivale druga v drugo. Poizkušal sem, da bi odgrnil tisti sivi zastor; roka pa mi je bila okorna in plaha, obraz, ki sem ga priklical, mi je bil tuj; ni bilo na njem tistega smehljaja, ki je razodeval zadnjo tolažbo in slavno odrešenje, ni bilo plemenitosti, očiččene in utrjene v bridkosti. In ni bilo ljubezni, ki bi govorila z menoj tiho in prijazno v tej grenki uri. –

Z dlanmi sem zakril oči; tedaj se je prikazala pred menoj tako čista in jasna, kakor sem jo videl pred zdavnimi leti. Le njene ustnice se nikoli v življenju niso tako smehljale – zadnji, predsmrtni smehljaj je bil, ves blag in miren v poslednjem spoznanju.

"Kaj bi storil, otrok nespametni, kaj bi storil sebi in meni?"

Kakor da bi se v daljavi megle razmikale pred mladim soncem, pred novim življenjem: pokoj mi je segel v srce, malodušnost je izginila. Nikoli več nisem poizkušal, da bi narisal na papir, kar je bilo vtisnjeno v najgloblji in najsvetejši globočini mojega srca. V vsakem človeku je skrita beseda, ki je ne more in ne sme

izreči in ki bo napisana morda šele ob smrtni uri na njegovih ustnicah. V vsakem človeku živi slika, ki je ne sme in ne more naslikati, če bi bil sam Leonardo, in ki bo naslikana šele na mrtvem obrazu njegovem.

Ne vem, kam se ga bil spraval in kje je zdaj tisti papir. V mojem srcu je materina podoba – lepota in blagost, kakor je nikoli in nikjer nisem videl in ki jo bodo živo ugledale šele moje umirajoče oči . . .

Molitev
na grobu
drage
osebe
prinaša
mir
tudi
naši duši

Ob 70-letnici ruske revolucije

SOVJETSKA ZVEZA in njeni sateliti ter somišljeniki po svetu so se dobro pripravili na praznovanje sedemdesetletnice boljševiške revolucije, ki se je pričela v začetku novembra leta 1917 v Petrogradu. Letošnja obletnica je torej v znamenju prireditvev, kjer slavijo revolucionarje in njihova resnična ali pa izmišljena dejanja. A v zapadni Evropi pa naletimo v mnogih časopisih na trpke in žalostne ugotovitve.

"Nikdar v zgodovini človeštva ni bilo v enakem obdobju umorjenih toliko ljudi kakor po sovjetski revoluciji v dvajsetem stoletju. In nikdar prej ni obstajala takšna negotovost, koliko je bilo dejanskih žrtev v teh množičnih pokolih," je pred kratkim zapisal časopis "Welt am Sonntag". "Večina teh pokolov je bilo izvršenih v imenu svetovnega nazora, ki obljublja, da bo človeštvo rešil lakote, poniževanja in trpljenja, to je v imenu komunizma," nadaljuje isto poročilo iz Hamburga.

Po mnogih predhodnih čistkah je sovjetski nasilnež Josip Stalin decembra meseca leta 1929 napovedal, da bo likvidiral "kulake". Kot kulaki pa so bili označeni

bogati kmetje, ki so imeli uslužbence. V resnici pa so pod to ime postavili vse, ki se niso strinjali z novoustanovljenim režimom, ali pa jih je le-ta smatral za nevarne. Tudi ubogi kmetič, ki je hodil v cerkev, je po Stalinovem mnenju veljal za kulaka. Najprej so zaprli družinskega poglavarja, ga ubili ali pa poslali na prisilno delo. Kasneje je vladna oblast izselila ostale člane družine – ob zmerjanju in grožnjah kot sovražnike ljudstva, kot bastarde . . . Amerikanski izvedenec za sovjetska vprašanja, dr. Robert Conquest, univerzitetni profesor v Kaliforniji, je izračunal, da je "dekulakizacija" v Sovjetski zvezi terjala okrog 6,5 milijona žrtev.

Leta 1932 je Stalin zapovedal blokado Ukrajine, da bi uničil ukrajinski nacionalizem in ukrajinsko kulturo. Komunistične brigade so pregledovale zaloge na kmetijah in zaplenile vse, kar so dobile: žito, krompir, grah, meso, repo itd. V Ukrajini je zavladala strahotna lakota, ki je od poletja v letu 1932 do pomladi 1933 terjala okrog 7 milijonov žrtev, med njimi je bilo 3 milijone ukrajinskih otrok. A v sovjetskih časo-

pisih ni bilo niti ene vrstice o tej katastrofi. Pomoči ni bilo možno pošiljati, ker je Stalin prepovedal vsak dovoz živil v Ukrajino.

Leta 1935 je pričel Stalin z "veliko čistko". Uničiti je hotel vsakogar, ki bi bil morda lahko škodljiv za njegovo tiransko, samovoljno vladanje. Kot prve žrtve so padli visoki funkcionarji, katere je dal – po predhodnih javnih procesih – ustreliti. Sledil je pravi lov na vse dozdevne "sovražnike ljudstva", katerim so miličniki izsilili priznanje s strahotnim mučenjem. Milijoni so bili poslani v delovna taborišča, mnogi so bili ustreljeni.

Že leta 1937 je tiranova jeza doletela voditelje Rdeče armade. Tudi vojake so strahotno mučili, predno so jih pomorili. O usodi ruskega maršala Vasilija Blucherja poročajo, da so mu najprej iztaknili eno oko, mu ga položili na roko in zagrozili, da če se bo še naprej upiral, mu bodo z drugim očesom naredili enako. Mnogo obsojencev je bilo ustreljenih, a še več pobitih s kladivi. Rus Antonov-Ovsejenko poroča, da so v ruske ječe namestili mline za kamenje. Napolnili so jih s trupli pomorjenih. V pol ure je iz njih tekla krvava kaša v kanale. . .

Medtem pa so se polnila taborišča za prisilno delo: okrog leta 1930 je bilo nekaj čez 600.000 prisilnih delavcev, konec desetletja pa je njih število presegalo 12 milijonov, v taboriščih, ki so bila posejana po vsej Sovjetski zvezi. Pravijo, da jih je bilo več kakor sedem tisoč . . . Razmere v le-teh so bile nečloveške, prehranjevanje slabo, pogoji neznosni. Zato je že v prvem letu umrla tretjina deportirancev.

Stalinov stroj terorja je terjal vedno nove žrtve, katerih točno število ni znano. Po mnenju prof. Conquesta je številka 20 milijonov prenizka, povečati jo

je treba vsaj za 50% – torej zagotovo 20, po vseh računih pa 30 milijonov žrtev je saldo 23-letnega Stalinovega režima . . .

Gosta megla leži tudi na številu žrtev, katere je povzročila Mao Tsetungova revolucija leta 1949 na Kitajskem. Govorijo o enem milijonu, nekateri o petih milijonih, pa tudi o štiridesetih . . . Da so štedili z naboji, so tudi te žrtve pobijali s palicami ali kamni – enako kakor četrto stoletje kasneje v Kambodži pod vladanjem komunista Pol Pota.

Aprila leta 1975 so komunistični khmeri zavzeli Phom Penh – glavno mesto Kambodže. Takoj so pričeli z vzpostavljanjem "nove družbe" in z nasilnim ustvarjanjem "novega človeka". Zaprli so šole, cerkve, pagode in uničili knjižnice. Učitelje in intelektualce so pobili in mestne prebivalce izselili na polje. Potem se je pričelo masovno uničevanje, s sekirami in palicami. Male otroke so še žive metali krokodilom.

Vietnamska vojska, ki je zasedla deželo, je ustavila to strahotno Pol Potovo uničevanje lastnega naroda, ki je zahtevalo 2 do 3 milijone žrtev.

Josip Stalin je učil: "Če umre ena sama oseba, je to tragedija. Če jih pa umre tisoč, je to statistika."

Koliko žrtev je zahtevala komunistična Titova revolucija v Jugoslaviji, itak vemo!

Da se je v sedanjem stoletju vršilo masovno ubijanje ljudi, je vsem znano. Odgovorne za ta dejanja bi lahko imensko navedli. Še vedno pa je tajnost, kolikšno je število mrtvih – pred, med in po drugi svetovni vojni!

Nikita Kruščev, nekdanji šef sovjetske KP in naslednik Stalina, je nekoč izjavil: "Bilo je toliko pobitih, da se nikomur ni zdelo vredno, da bi vodil zapisnik . . ."

P. D-ova.

MATIČNA NAŠIH POKOJNIH

Od novembra 1986 do novembra 1987

Kratice pri krajih smrti: (S)- Sydney; (M)- Melbourne; (A)-Adelaide; (P)-Perth; (G)-Geelong; (N)-Newcastle.

Dolga vrsta imen, ki jih ni bilo v lanski Matici pokojnih. . . Kdo od nas bo prišel na seznam leta 1988 ?

Vse bralce MISLI naprošam, da pomagajo s svojimi poročili o naših pokojnih. Le tako bo ta seznam čim bolj natančen in popoln.

ŽUŽIČ ŠTEFAN

r. 13. 1. 07 – Žužiči, Istra
+ 16. 2. 87 – Bundoora (M), Vic.

GRAMC FRANČIŠKA r. Ferjan
r. 17. 2. 06 – Oševsek pri Kranju
+ 21. 2. 87 – Heidelberg (M), Vic.

HORVAT JOŽEF
r. 14. 4. 32 – Bratonci, Prekm.
+ 22. 2. 87 – Sth. Caulfield (M), Vic.

STANSON (VRTAČIČ) STANKO
r. 4. 11. 26 – Selo pri Kamniku
+ 2. 3. 87 – Heidelberg (M), Vic.

DOLENC VIKTOR
r. 31. 10. 16 – Lože pri Vipavi
+ 3. 3. 87 – Albury, NSW

BEMBIČ ANTON
r. 28. 11. 1889 – Lopar, Istra
+ 5. 3. 87 – Mareeba, N. Qld.

RAKUŠČEK JOŽEF
r. 9. 3. 03 - Drežnica pri Kobaridu
+ 17. 3. 87 – W. Footscray (M), Vic.

GOLOB KRISTA r. Žgajnar
r. 31. 3. 1900 – Podgrad
pri Ljutomeru
+ 20. 3. 87 – Blair Athol (A), SA

BRATOVIČ LEA r. Pupis
r. 10. 7. 42 – Ljubljana
+ 21. 3. 87 – Liverpool (S), NSW

ALBRECHT MARTA
r. 22. 7. 66 – Melbourne, Vic.
+ 5. 4. 87 – blizu Wangaratta, Vic.

STREL RIHARD
r. ? 80 let – ?
+ 26. 4. 87 – Sydney, NSW

SIGMAN EMIL
r. ? nad 50 let – Maribor
+ ? prvi meseci 87 – Canberra, ACT

BERKOPEC ANTON
r. 21. 9. 33 – Veliki Cerovec
+ 3. 5. 87 – Noble Park Nth. (M), Vic.

VATOVEC Frančiška
r. 15. 2. 03 – Ostrožno Brdo
+ 2. 11. 86 – ? (S), NSW

SLAVEC TEREZA r. Malečkaj
r. 15. 6. 13 – Javorje, Slov. Prim.
+ 3. 11. 86 – Knežak (na obisku)

KLAKOČER LUDVIK
r. 17. 8. 06 – Vetrnik pri Kozjem
+ 13. 11. 86 – Liverpool (S), NSW

SMRDELJ FRANC
r. 10. 10. 29 – Knežak
+ 13. 11. 86 – Dallas (M), Vic.

VALENČIČ FRANA r. Milavec
r. 20. 11. 1900 – Knežak
+ 13. 11. 86 – Liverpool (S), NSW

JELERČIČ MIRO
r. ? 1920 – Jakovice pri Sežani
+ 17. 11. 86 – Toowoomba, Qld.

MARUSCHKO VIDA r. Štemberger
r. 10. 5. 30 – Podgraje
+ 21. 11. 86 – Dundas (S), NSW

WEST (KLANJŠEK) TONI
r. 11. 11. 28 – Boštanj ob Savi
+ 28. 11. 86 – Chadstone (M), Vic.

ŠKOFIČ RADO (KARLO)
r. 16. 1. 24 – Ljubljana
+ 9. 12. 86 – Kew (M), Vic.

KNAFELC JULIAN (JURIJ)
r. ? - 62 let – Hruševje pri Postojni
+ 13. 12. 86 – Kings Beach, Qld.

KOTNIK IGNAC
r. 22. 2. 21 – Žiče
+ 15. 12. 86 – Blacktown (S), NSW

BORAK DANNY
r. 29. 8. 69 – Footscray (M), Vic.
+ 27. 12. 86 – Altona (M), Vic.

KRIŽANIČ TEREZIJA r. Horvat
r. 12. 10. 41 – Bakovci, Prekm.
+ 1. 1. 87 – Preston (M), Vic.

IRGEL (STOJANŠEK) MAJDA
r. 6. 10. 53 – Ptuj
+ 2. 1. 87 – Perth, W. A.

LISIECKI STEPHEN
r. 27. 2. 59 – Sunshine (M), Vic.
+ 3. 1. 87 – St. Albans (M), Vic.

ERPIČ TOMAŽ
r. 28. 7. 50 – Aime, Francija
+ 4. 1. 87 – Canberra, ACT

SIMČIČ FRANC
r. 26. 8. 31 – Vipavca pri Gorici
+ 4. 1. 87 – Hobart, Tas.

MARUSINI MILENA r. Oset
r. 30. 8. 32 – Šentjur pri Celju
+ 7. 1. 87 – Subotica (na obisku)

HAFNER HERMAN
r. 6. 9. 24 – Celovec
+ 11. 1. 87 – Matraville (S), NSW

RENER ANA r. Smrdel
r. 18. 11. 11 – Prem
+ 11. 1. 87 – Sth. Caulfield (M), Vic.

MORI JANEZ
r. 6. 9. 48 – Remšnik - Radelca
+ 24. 1. 87 – Heidelberg (M), Vic.

PRINČIČ EDVARD FLORIAN
r. 13. 8. 23 – Bovec
+ 25. 1. 87 – ? Sydney, NSW

TORBICA MILAN
r. 8. 12. 06 – Veriginmost
+ 8. 2. 87 – Mayfield (NC), NSW

GABRIEL MARIJA r. Grohar
r. 25. 3. 30 – Podbrdo, Slov. Prim.
+ 14. 2. 87 – Cabarita (S), NSW

LOPORCHIO PETRINA r. Gregori(č)
r. 27. 10. 27 – Trst
+ 15. 2. 87 – Moreland (M), Vic.

KOVAČIČ JOŽE
r. 29. 12. 31 – Zajelšje pri Il. Bistr.
+ 16. 2. 87 – Mareeba, N. Qld.

JUHA FRANC

r. ? 1914 – Ig pri Ljubljani
+ 6. 5. 87 – Yarram, Vic.

FERLUGA VLADIMIR

r. 21. 3. 07 – Trst
+ 7. 5. 87 – Sandringham (M), Vic.

ŠUŠTARŠIČ VIKTOR

r. 12. 4. 09 – Komen
+ 9. 5. 87 – Sth. Melbourne, Vic.

GRUNTAR STANKO

r. 20. 12. 16 – Bruck-Salzburg,
Avstrija
+ 11. 5. 87 – Berala, NSW

BRUS SREČKO

r. 22. 12. 29 – Vrhnika
+ 13. 5. 87 – W. Footscray (M), Vic.

KUKIČ ANICA r. ?

r. 8. 3. 09 – Velika Polana
+ 15. 5. 87 – Woodville (A), SA

AVŽIN TOMAŽ

r. 9. 12. 39 – Kranj
+ 18. 5. 87 – St. Albans (M), Vic.

KOVAČIČ FRANC

r. 22. 9. 25 – Popovci pri Ptuj
+ 19. 5. 87 – Maitland, NSW

ERIČ TESO (SAŠA)

r. 23. 7. 31 – Bukvik, Bosna
+ 27. 5. 87 – Kew (M), Vic.

POTOČKI IVAN

r. ? – Breznički Kum
+ 3. 6. 87 – Westmead (S), NSW

UŠNIK JOŽEF

r. 9. 2. 25 – Zagreb
+ 4. 6. 87 – Sydney, NSW

ŽUŽIČ EVFEMIJA r. žužič

r. 1910 – Žužiči, Istra
+ 6. 6. 87 – Preston (M), Vic.

LEGISHA FRANKA r. Šterbenac

r. 13. 7. 34 – Osojnik pri Vinici
+ 13. 6. 87 – Robertson, NSW

STEINECKER EDMUND

r. 23. 11. 26 – Žetale
+ 18. 6. 87 – Heidelberg (M), Vic.

PETELIN VILI

r. 25. 6. 10 – Preserje na Notr.
+ 20. 6. 87 – Liverpool (S), NSW

SMRDEL HELENA r. Lenarčič

r. 14. 8. 28 – Tabor (Zagorje)
+ 20. 6. 87 – Northcote (M), Vic.

KOS LUCIJAN

r. 7. 11. 33 – Kosi - Ročinj
+ 21. 6. 87 – Camperdown (S), NSW

BEZGOVŠEK JOŽE

r. 31. 1. 31 – Litija
+ 25. 6. 87 – Perth, WA

MARUŠ DRAGO

r. ? 1923 – blizu Gorice
+ ? jun. 87 – Albury, NSW

ILIJAŠ ANTON

r. 23. 9. 08 – Račice v Istri
+ 3. 7. 87 – Croydon (S), NSW

PLESNIČAR FRANC

r. 31. 12. 19 – Dobec,
Begunje pri Cerknici
+ 4. 7. 87 – Bulleen (M), Vic.

ERZETIČ IVAN

r. 26. 5. 1891 – Slatnik, Gor.Brda
+ 6. 7. 87 – Brisbane, Qld.

KERŠEVAN DOMINIK

r. 18. 2. 14 – Rihenberg (Branik)
+ 11. 7. 87 – Liverpool (S), NSW

FISTRIČ ZORKA r. Artič

r. 26. 1. 28 – Trlično
(Sv. Rok ob Sotli)
+ 12. 7. 87 – Greensborough (M), Vic.

IVANČIČ dr. MARIJA r. Rebernik

r. 23. 1. 23 – Libeliče, Koroška
+ 14. 7. 87 – Celovec (na obisku)

JAKSIČ IVAN

r. 20. 9. 44 – Farkašič (Petrinja)
+ 17 (18). 7. 87 – Kew (M), Vic.

SAKSIDA IDA r. Hvala

r. 12. 11. 15 – Trnovo pri Gorici
+ 21. 7. 87 – Camperdown (S), NSW

SAKSIDA FRANČIŠKA r. Šatej

r. ? 1898 – Vrtojba
+ 22. 7. 87 – Newcastle, NSW

SERTIČ ALOJZ

r. 8. 3. 25 – Lika
+ 23. 7. 87 – Belmont (G), Vic.

KOŽELJ VIKTORIJA r. Valič

r. 3. 6. 37 – Trg pri Karlovcu
+ 26. 7. 87 – Mt. Druitt (S), NSW

PELKO ALOJZ

r. 10. 11. 09 – Kranj
+ 26. 7. 87 – Warrawong, NSW

KOCJANČIČ JOŽE

r. 17. 12. 24 – Vel. Loče pri Materiji
+ 28. 7. 87 – Torrensville (A), SA

ŠEGEC ANTON

r. 5. 11. 14 – Woodside, Ohio, ZDA
+ 29. 7. 87 – Heidelberg (M), Vic.

BAN IVAN

r. 28. 8. 27 – Mojstrana
+ 4. 8. 87 – Heidelberg (M), Vic.

LAJOVIĆ MIRA r. Štrukelj

r. 7. 12. 1892 – Moste-Ljubljana
+ 6. 8. 87 – Strathfield (S), NSW

FLAJNIK DUŠAN

r. ? 1935 – pri Bitolju, Makedonija
+ 9. 8. 87 – Clifton Hill (M), Vic.

VALENČIČ IGNAC

r. 23. 12. 22 – Velika Pristava,
(Šmihel pri Pivki)
+ 11. 8. 87 – Narre Warren E., Vic.

PEGAN VIKTOR

r. 25. 7. 17 – Malo Brdo (Hrenovice)
+ 14. 8. 87 – Geelong, Vic.

BATAGELJ IVANKA r. Čermelj

r. 16. 12. 1895 – Kamnje pri Ajd.
+ 15. 8. 87 – Sandringham (M), Vic.

FEIX OTTO

r. 6. 4. 28 – Maribor
+ 15. 8. 87 – Bulleen (M), Vic.

KUČAN ADOLF

r. ? 67 let – Prekmurje
+ 23. 8. 87 – ? Adelajda, SA

BEMBIČ JUSTINA r. Kocjančič

r. 14. 3. 04 – Kocjančiči, Istra
+ 29. 8. 87 – Mareeba, N. Qld.

GRASSMAYR LINA r. Premrov

r. 9. 10. 1898 – Tržič
+ 10.9.87 – Baulkham Hills(S),NSW

BENCE JURIJ

r. 17. 4. 25 – Genterovci, Prekm.
+ 11 (?) .9.87 – Yallourn N.,Vic.

PEJOVNIK FRANC

r. 25. 8. 45 – Vrhe (Pameče)
+ 12. 9. 87 – Noble Park (M), Vic.

BUTERA DARINKA M. r. Krojs

r. 25. 10. 48 – Tezno pri Mariboru
+ 15.9.87 – Wheelers Hill (M),Vic.

KOGOJ ANGELCA r. Kravanja

r. 9. 1. 33 – Kal pri Bovcu
+ 15. 9. 87 – Wollongong, NSW

STRAŽIŠČAR ROBIN MAX

r. 5. 5. 63 – Cooma, NSW
+ 17. 9. 87 – ? (S), NSW

BOLTAR IVAN

r. ? 1901 – Solkan
+ 19. 9. 87 – Mareeba, N. Qld.

GULJ EMILJA r. Luin

r. 21.9.13 – Gabrovica pri Komnu
+ 20. 9. 87 – Geelong, Vic.

FINK MILOŠ

r. 5. 2. 17 – Velike Lašče
+ 21.9.87 – Woden Valley (C),ACT

PIRNAT ELKA r. Bole

r. 31. 1. 35 – Zalog pri Postojni
+ 27. 9. 87 – Fitzroy (M), Vic.

ŠOBER FRANC

r. 22. 1. 21 – Sv. Jakob pri Mar.
+ 29. 9. 87 – Winkie (Berri), SA

BUKOVSKI MIRKO

r. 23. 8. 12 – Gradac
+ 2. 10. 87 – Westmead (S), NSW

JAUŠOVEC FRANČEK

r. 9. 11. 36 – Stročja vas pri Ljut.
+ 3. 10. 87 – Wollongong, NSW

TOMAC MARIJA f. Skender

r. 16. 3. 05 – Fara, Bela krajina
+ 6. 10. 87 – RMH Melb., Vic.

VIDMAJER OTO

r. 16. 11. 32 – Maribor
+ 11.10.87 – Mermaid Beach,Qld.

ŠTAVAR MARICA r. Sušelj

r. 17. 9. 35 – Košana
+ 21. 10. 87 – Kew (M), Vic.

ČINČ FRANC

r. 14. 11. 11 – Bakovci, Prekm.
+ 31. 10. 87 – Berri, SA

DODATEK**K MATICI NAŠIH POKOJNIH
IZ PREJŠNJIH LET****OPITZ ALBERT WALTER**

r. 1. 2. 16 – ? Avstrija
+ 28. 1. 63 – Wodonga, Vic.

OPITZ Detlev Silvano

r. 16. 2. 49 – Judenburg, Avstrija
+ 7. 2. 82 – Wodonga, Vic.

SEDMAK IVKA r. Pavičič

r. 1. 5. 29 – Bosna
+ 16. 9. 84 – ?

SFILIGOJ EMIL (MARIO)

r. 10. 6. 03 – Dobrovo, Gor. Brda
+ 22. 1. 85 – Nova Gorica
(med dopustom)

FLAJNIK SLAVKO

r. ? 1896 – Lukov dol
+ ? 1985 – Preston (M), Vic.

BEZJAK FRANC

r. ? 1919 – ?
+ ? 1986(?) – Geelong, Vic.

ABRAM STANKO

r. ? 1915 – Trst
+ 27. 1. 86 – King'sCross(S), NSW

OCEPEK CIRIL

r. 28. 6. 13 – Dolenja Trebuša
+ 29. 7. 86 – Hobart, Tas.

MARKEŽIČ ANGELO

r. ? – ? Istra
+ ? 1986 – Geelong, Vic.

GOSPOD, med nami so živeli in upali na tvoje božje usmiljenje

– prizanesi jim človeške slabosti in prestopke ter jih sprejmi v svojo družbo!

Dal si jim v življenju okušati trpkost odhoda v tujino in domotožje po rodni zemlji

– ne pusti jih zdaj ločene od Tebe in večne domovine, ki si jo pripravil vernim!

Povrni vsem pokojnim, ki so bili na razne načine dobrotniki naše skupnosti

– nakloni jim za njih trude stotero plačilo!

Spomni se posebej vseh tistih med nami, ki nimajo nikogar, da bi se jih spominjal

– bodi jim milostljiv in nadomesti jim v večnosti, kar so pogrešali na zemlji!

Priporočamo Ti rajne domače, od katerih grobov nas ločijo morja

– Gospod, podeli jim svoj mir!

Bonegilla

SI BIL NJEN PREBIVALEC?
BI JO RAD SPET OBISKAL?

MALO je naših priseljencev begunskih povojnih let, katerih prvi dom bi ne bil Bonegilla. Bivše vojaško taborišče na meji N. S. W. in Viktorije, blizu Alburyja in Wodonge, je služilo od decembra 1947 pa do leta 1971 kot glavno taborišče za novodošle. Bilo je največje med sedeminštiridesetimi takimi središči po Avstraliji – Migrant Reception Centres so se uradno imenovali, ki so nudili streho in prvo pomoč povojnim emigrantom. Samo Bonegilla jih je sprejela v teku svojega obstoja nad 320.000.

Prva skupina ob začetku Bonegille je štela 936 beguncev iz baltiških držav Latvije, Litve in Estonije. Sprejel jih je Blok 19, ki danes še edini stoji. Zanimivo bi bilo ugotoviti, kdo je bil prvi slovenski prebivalec Bonegille in kdaj je prišel. V teku let jih je bilo precej tisočev, včasih na stotine naenkrat.

Mnogi priseljenci iz svobodnih dežel (Angleži, Holanci, Avstrijci. . .) v Bonegilli niso bili preveč zadovoljni. Taborišče je pač nudilo nujnosti, začasno stanovanje in po avstralsko pripravljeno hrano. Tudi glede prilik za delo jim je bilo pred odhodom od doma morda preveč obljubljeno. Kar pa je prišlo ljudi v Bonegillo iz raznih evropskih begunskih taborišč in sem spadajo tudi Slovenci, so se v Bonegilli bolje počutili. Nekatere je sicer mučilo domotožje in želeli so čim prej začeti z delom ter si ustvariti nov dom v novi deželi, ki jih je sprejela. A tista moreča negotova bodočnost je bila z emigracijo za njimi in ta zavest je večino delala zadovoljne, potrpežljive in tudi hvaležne Avstraliji.

Sam imam na obiske Bonegille zelo lepe spomine. Včasih sem voziral tja iz Melbournea tudi po dvakrat, celo trikrat na teden. Vedel sem, da novi potrebujejo moralno oporo in tako lažje premagajo občutek, da so sami v tujem svetu. Vedno sem pripeljal s seboj tudi poln avto oblek, seveda ne novih, a vse je prišlo našim tako prav, saj so mnogi komaj kaj prinesli s seboj.

Danes takratne Bonegille ni več. Del taborišča je preurejen in spet služi vojaščini kot Australia's Army Apprentices' School. Takratne barake so bile razprodane, nedotaknjen je ostal tudi mnogim našim poznani Blok 19. V Wodongi se je osnoval poseben odbor

Bonegilla Immigration Museum Inc., ki skuša ohraniti Blok 19 kot narodno last (National Estate) in v njem urediti zgodovinski muzej. Za enkrat mu je uspelo, da preostale barake niso več naprodaj.

Morda je prav ideja ohraniti preostanek Bonegille dala istemu odboru tudi idejo za "Back to Bonegilla Festival", srečanje nekdanjih Bonegillčanov, ki bo prvič letos na soboto in nedeljo, 5. in 6. decembra. Otvoril ga bo zvezni emigracijski minister Mick Young in prav bo izrabiti to priliko ter dobiti njegovo pomoč pri nadaljnjih načrtih. Obenem pa je to srečanje res lahko srečanje starih znancev po mnogih letih.

Festival naj bi v glavnem potekel v obliki piknika. Pričel se bo z registracijo bivših Bonegillčanov v gledališki stavbi bivšega taborišča. V teku dneva bodo organizirani ogledi taborišča, razstava fotografij stare Bonegille pa bo v gledališki stavbi. Sicer pa bo glavni prostor srečanja bližnji Kookaburra Point ob Hume jezeru. Tam bodo ob enajstih že odprte stojnice raznih narodnosti s svojimi specialitetami. Uradna otvoritev bo ob 12.30 (minister Mick Young). Ob 4.30 bo igrala vojaška godba, ob 5.15 pa naj bi bil folklorni koncert. – Naslednji dan, na nedeljo 6. decembra, bo ob desetih ekumensko bogoslužje, ki ga bo imel bivši bonegillski luteranski pastor Norman Sanders. Žal je katoliški bonegillski župnik Fr. Van Stockom že dolgo pokojni, za kaplana Fr. Krewenka pa sem slišal, da menda ne bo mogel priti iz Sydneya. Ob 12.30 je napovedan folklorni koncert, zaključek festivala pa bo ob pol štirih.

To je "okostje" tega prvega poskusa. Zdi se mi posrečen začetek srečanj, ki bi lahko postala tradicija. Prav je, da bi sodelovali tudi Slovenci in se s tem pokazali kot samostojna narodna skupnost. Naše društvo "Snežnik" za Albury-Wodongo bo gotovo sodelovalo pri celi zadevi, ostala društva po Avstraliji pa naj bi ga podprla po svojih močeh. Lahko bi imelo svoj delež pri razstavi (in kasneje pri ureditvi muzeja), stojnica z našimi poticami in drugimi dobrotami ter kranjskimi klobasami ne bi smela manjkati in pokazali bi se s svojimi folklornimi pesmi. Obenem bi ta festival lahko služil kot edinstvena prilika tudi našega srečanja iz vseh koncev Avstralije.

Končno je Bonegilla za mnoge važen življenjski mejnik, ki je pustil sto in sto lepih pa tudi skrbi polnih spominov.

Se bomo srečali v Bonegilli na letošnjem prvem "Back to Bonegilla" festivalu?

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – fračičanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Obletnica Baragovega doma, ki smo jo s srečanjem bivših Baragovcev praznovali na soboto 24. oktobra, je bila v slogu prijetnega domačega družabnega večera. Udeležba je bila lepa in ni mi žal, da sem ustregel željam fantov ter bomo tudi po srebrnem jubileju nadaljevali s tem letnim srečanjem. Razumem, da nikoli ne bo vseh, kateri pa pridejo s svojimi družinami, so zadovoljni in se spet vidijo. – Zahvala Karantaniji za veselo domače viže, sestri Emi za kuhinjske dobrote, članicam Društva sv. Eme za strežbo, sestram v Slomškovem domu pa za torto. Letos je vse svečke (ni bilo lahko, saj jih je že 27!) upihnil Zrimškov Toni.

+ O kulturni prireditvi – Razvoj slovenskega jezika – piše p. Tone na naslednji strani. Udeleženci so jo zelo pohvalili in želeti je več takih predstav. Pripravil jo je p. Tone v počastitev desetletnice Baragove knjižnice. Žal od kopic barvnih fotografij nimam kaj za tisk. – V studiu 3EA so tekst prenesli tudi na zvočni trak, ki naj bi bil na slovenski jutranji oddaji v ponedeljek 16. novembra.

Tudi glavna knjižničarka Marija Oppelt je imela ob desetletnici intervju na slovenski oddaji 3EA. Naj tu omenim, da gre letos za desetletnico na novo urejene in registrirane Baragove knjižnice. Naša zbirka knjig je bila oštevilčena že kmalu po pričetku Baragovega doma in je kot taka pustila za sabo že srebrni jubilej. Njen prvi knjižničar je bil Ivan Mihelj. Sistematično pa knjižnica ni delovala in smo veliko knjig žal izgubili.

Knjižnici je ob desetletnici družabno popoldne za gospe pri Pahorjevih prineslo lepo vsoto 545 dolarjev. Zahvala prirediteljem! In zahvala tudi Kirnovim za podarjeno punčko v narodni noši, za katero smo s srečkami dobili za knjižnico nad 200 dolarjev.

+ O sejmu Društva sv. Eme (tretja nedelja v novembru) še ne vem kaj poročati. Čaka nas tudi še prvoobhajilna slovesnost na praznik Kristusa Kralja.

Miklavževa prireditev bo seveda na prvo nedeljo v decembru po deseti maši. Mladinski pevci Glasniki bodo na drugo nedeljo v decembru peli pri slovenski maši v Geelongu, nato pa bodo v prosti naravi kje v bližini imeli piknik. Tudi Slomškova šola se jim bo pridružila s svojim izletom.

+ Zdaj za Marijino leto bi radi med našimi ljudmi poživili družinsko molitev. En večer na teden bi se s podobo Marije Pomagaj ustavili pri kaki slovenski družini, ki bi povabila znanca ter bi pri njih skupaj zmolili rožni venec ter zapeli Mariji v čast. Kjer bi želeli, bi imeli tudi sveto mašo. Naj se javijo družine, ki bi želele imeti tak večer bogoslužja na domu!

+ Toniju Bogoviču iskren Bog plačaj za delo nove strehe na dvorišču Baragovega doma, ki jo bo kmalu končal. Potem bomo potrebovali še nekaj pleskarjev in električar Jernej bo moral zopet napeljati luči, da za božično polnočnico na prostem ne bomo v temi.

+ Dne 11. oktobra je bil v naši cerkvi krščen sinček Ivana Domajnko in Ivanke r. Jaušovec, Greensborough. Ime mu bo Michael John. – Dne 18. oktobra pa so prinesli iz Endeavour Hills Melisso Ano, novo članico družine Aleksandra Bratina in Lidije Marije r. Jerič. – Iz Paynesville v Gippslandu, kjer je očka v policijski službi, so prišli z otrokom 3. novembra, da je bil fantek Dion Maxwell Matthew krščen tam, kjer sta bila poročena očka Bojan Maxwell Reisman ter mamica Margaret Romana r. Marinič.

Vsem trem družinam iskrene čestitke!

+ Tudi poroke naj omenim tri: Dne 17. oktobra sta si pred našim oltarjem obljubila zvestobo Frank Dean MacGregor (avstralskega rodu iz Greensborough) in Sonia Margaret Fistrič, rojena v Carltonu in krščena v kapeli Baragovega doma. – Dne 31. oktobra pa sta si pri nas podala roke za vselej Gregory Stephen Carey (rojen v Coburgu in krščen v East Brunswicku) ter Sonia Miranda Mezegec (rojena v Footscrayu in tam tudi krščena). – Isti dan je bila poroka slovenskih otrok tudi v farni cerkvi sv. Damiana v Bundoori: Edward Alexander Kodila je vzel za življenjsko družico Mirko Mršnik.

Vsem trem parom obilo božjega blagoslova!

+ Šele nedavno sem zvedel za smrt DARINKE MARTINE BUTERA r. Krojs. Podlegla je neizprosno raku dne 15. septembra letos na svojem domu (Wheeler Hill), stara komaj 38 let. Rojena je bila v družini Krojs 25. oktobra 1948 v Tezmem pri Mariboru. Sožalje možu in otrokom, kakor tudi mami in ostalim.

Smrt nas je zopet obiskala v sredo 21. oktobra, ko je v Caritas Christi hospicu v Kew odšla k Bogu po plačilo MARICA ŠTAVAR r. Sušelj. Z boleznijo in

molitvijo ter pogostim prejemanjem zakramentov se je lepo pripravila za odhod. Več let je vdano prenašala težko bolezen, ki ji je počasi pa gotovo pila moči. Nedavno je prodala hišo v Prestonu in si kupila stan v Kew, da bi bila bliže slovenski cerkvi. Žal ji ni bilo dano dolgo uživati te bližine.

Blaga pokojnica je bila rojena 17. septembra 1935 v Košani. Po begu preko meje se je v Cremoni v Italiji dne 17. avgusta 1957 poročila z Vladimирjem, doma iz Šmihela pri Pivki. V Avstralijo sta dospela na ladji "Toscana" 13. avgusta 1958. Žal je mož leta 1965 izgubil življenje v nesreči s svojim tovornjakom in Marica je ostala sama v skrbi za dve hčerki, Nadjo in Zorko. Obe je lepo vzgojila ter tudi šolala. Zdaj sta že obe poročeni.

Pokojnica je bila med nami vsemi zelo priljubljena, saj je imela za vsakega topel smehljaj in tudi rada je pomagala posameznikom ter skupnosti. Veliko ljudi se je zbralo v nedeljo 25. oktobra zvečer k molitvi rožnega venca ob odprti krsti, kakor tudi k pogrebni maši in pokopu naslednji dan. Grob je dobila pri svo-

jem pokojnem možu na keilorskem pokopališču. Po njeni želji je sklad za bodoči slovenski Dom počitka dobil od prijateljev vsoto 874 dolarjev namesto rož na grob, a kljub temu cvetja na Maričini gomili ni manjkalo. Pokojnico bomo ohranili v lepem spominu. Iskreno sožalje hčerkama ter bratoma in vsem njihovim družinam!

+ Lepo vreme smo imeli na prvo novembrsko nedeljo, ko smo se že tradicionalno zbrali opoldne na naših grobovih keilorskega pokopališča k skupnim molitvam za rajne. Kako dolgo bom še mogel blagosloviti posamezne slovenske grobove, ne vem. Vedno več jih je in komaj vse najdem, medtem pa odmolijo verniki že drugi rožni venec. Veliko se nas je letos zbralo – res lepo, da se spominjamo pokojnih.

Pokopališka nabirka za vzdrževanje skupnih grobov je bila letos 430,96 dolarjev. Bog povrni vsem!

+ Prihodnjič bo pa kaj o našem Demu počitka matere Romane. Zdaj se je pa že nabralo nekaj novic.

Predstavili smo slovensko pisano besedo...

ZADNJO nedeljo v mesecu oktobru smo v melbournskem verskem središču v Kew proslavili deseto obletnico Baragove knjižnice. Po maši smo si v cerkveni dvorani lahko ogledali dragocene knjige, ki se skrivajo na naših knjižnih policah. Sledil je kulturni program, ki smo mu dali naslov: RAZVOJ SLOVENSKE PISANE BESEDE.

Bili smo priče kratkemu preletu skozi največji zaklad našega naroda, od staroslovaniščine do Rebulovih preroških misli o Novi Sloveniji v večnosti.

Koralni napev starocerkvenoslovanskega Očenaša še ni potihnil, ko je na oder prišel Ivan Mejač z Dalmatinovo Biblijo v roki. Prebral nam je, kako je bilo s stvarjenjem prvega človeka. Tilka Lenko nam je predstavila Janeza Svetokriškega "prgliho" o srcu in že smo bili pri našem prvem odrskem delu, Županovi Micki. Z Andrejo Hojak smo se ustavili pri Prešernu, ki je slovensko danost spremenil v slovensko poslanstvo. Povedala nam je nekaj verzov iz Krsta pri Savici. Slomškove nauke o maternem jeziku nam je prebrala Viki Mrak. Kako je dunajska cesarica izlila svojo jezo na Krpana, smo slišali iz ust Diane Cek. Ivan Horvat je odšel s p. Tonetom v gostilno k Peharčku in tam s Krjavljem pripovedoval, kako je hudiča na dva dela presekal; ni pa povedal, če mu koza še na Obrščako-

vo njivo uhaja. Z Zvonkom dr. Hribarjem, ki je pred kratkim za nekaj časa prišel med nas iz N. S. W., smo podoživeli trenutke notranje tesnobe iz Cankarjeve črtice Skodelica kave. Župančičeve verzze iz Dume je razgrinjala pred nas Olga Bogovič. Iz ozadja smo zaslišali glasove Slovenskega okteta: "Oj, Triglav, moj dom . . .", ki so skupaj z Jakobom Aljažem peli hvalnico našemu očaku. Beneški duhovnik Čedermac je govoril o Bogu, ki je ustvaril zemljo in pisano množico narodov. Tako smo se približali času smrti – Krst pri Savici se je ponovil. Tony Bogovič in Robert Brožič sta nam povedala nekaj Kajuhovih in Balantičevih verzov. Sledile so Kosmačeve misli o naši domovini, ki je obdarjena s kotički polnimi lepote. V to domovino danes segajo korenine tudi tistih njenih sinov, ki so razsejani po vsem svetu. Tudi daleč od doma živi naša beseda in dobiva novo podobo. Prav vse mojstre besede, ki ustvarjajo na tujih tleh, nam je v pesmi Karla Mauerja predstavila Mary Petelin. Upanje, da bomo v nebeški Domovini srečali tudi našo zemeljsko domovino, se je vsedalo v srca, ki so že prisluhnila Večernemu zvonu Kvinteta Gorenjcev. Vse te bisere pa je od prvega do zadnjega zlagala v mozaik Anita Pahor. Brata Frank in Felix Šajn sta skrbela, da se je med besede izlivala ravno prava mera svetlobe in glasbe.

P. TONE

V **KOPRSKI STOLNICI** so pretekli mesec proslavili desetletnico obnovljene škofije, ki je znotraj svojih meja združila Primorsko. Slovesnosti so se 25. oktobra udeležili številni škofje in duhovniki, starodavna stolna cerkev pa je bila prepolna vernega ljudstva.

Deset let morda res ni kaj dolga doba, a z obnovitvijo koprške škofije pred desetletjem je tudi slovenska metropolija dobila svojo zaokroženo podobo. Nadškof Šuštar je v govoru omenil "različnost v ednosti in edinstvo v različnosti". Koprška škofija združuje danes kot je združevala v stoletjih zgodovine različne rodove, narode in jezike v isti katoliški veri in katoliški Cerkvi.

Po izročilu, kateremu novejša zgodovinska odkritja vedno bolj pritrjujejo, naj bi bila škofija ustanovljena leta 524, ko je dobila svojega prvega škofa sv. Nazarija.

NEDAVNO umrlega pesnika **Mitja Šarabona** se je v ljubljanskem dnevnem tisku spomnil Tone Pavček s toplim nekrologom, v katerem je med drugim zapisal: ". . . Morda mu bo tam mrtva večina prijaznejša, kot smo mu bili mi živi na tej naši strani . . ." Pokojnik je bil dober osebni znanec urednika MISLI iz fantovskih let. Med vojno, v letu 1943, je napisal pesem ob smrti pesnika Franceta Balantiča in izdal svoje prve pesmi kljub po OF oglašenemu kulturnemu molku. Za to je delal pokoro, bil kljub velikim pesniškim talentom po vojni potisnjen v pozabo in zavržen. Šele leta 1971 so mu milostno dovolili izdati pesniško zbirko "Sonetni venec sonetnih vencev", pravega priznanja pa mu niso dali nikoli.

PRI GRADNJI ljubljanskega toplovoza so nedavno prišli do novih zgodovinskih odkritij. Na križišču Vegove in Turjaške ulice so arheologi odkrili, da je na

antičnem obrambnem zidu rimskega mesta Emone iz prvega stoletja po Kristusu zrastel v trinajstem stoletju srednjeveški zid, kasneje pa še renesančni. Tega zdaj raziskujejo. Od petnajst metrovvisokega polkrožnega obrambnega stolpa je ohranjenega 3,5 metrov zidu in nanj se naslanja tudi novejši obrambni zid iz sedemnajstega stoletja. Pod zidom so ugotovili še obrambni jarek, širok od šest do deset metrov.

TRIGLAV, Franc Stele. — To je nova slovenska knjiga črnobelih umetniških fotografij o našem gorskem očaku in njegovi okolici. Izšla je na 120 straneh velikega formata. Avtor nam tenkočutno odlično odlično jutranje utrinke, za katere je prehodil ali prečul tudi vso noč, dalje lepote skalnega sveta, pa spet otožno prijaznost redkih pastirskih stanov in planšarij. Njegovo oko zna opaziti tudi drobne bilke v snegu, versko znamenje v lesu, žuželko na listu, razpredenost korenin . . .

Tako uvodna beseda kot tekst pod fotografijami so prevedeni tudi v angleški jezik.

NA PRAZNIK Marijinega rojstva je mariborski škof Kramberger blagoslovil temeljni kamen nove župnijske cerkve za verno občestvo Maribor — Pobrežje. Nova cerkev bo posvečena Mariji Materi Cerkev. Načrte sta zasnovala in izdelala arhitekta Borut Pečenko in Ivo Goropovšek.

OB LETOŠNJI "DRAGI" — septembrskih študijskih dnevih v Opčinah pri Trstu, je v celovski "Nedelji" pisal Vinko Ošlak. Ustavil se je ob odličnem nastopu in odlični slovenščini argentinskega — že zunaj Slovenije rojenega — rojaka dr. A. Finka, katerega so občudovali celo politični nasprotniki, in med drugim zapisal: ". . . Jedro Finkovega nastopa je bil seveda prikaz že kar biblijskega vztrajanja slovenske emigracije v Argentini v slovenski identiteti, v kateri ne skrbele za jezik in kulturo, temveč jih vznemirja tudi politična usoda slovenskega naroda v celoti. Kadar se bodo Slovenci na Koroškem utrudili od svojih bojev za narodno zvestobo, naj se odpravijo v daljni Buenos Aires in si ogledajo, kaj je mogoče storiti za svoj rod na najvišji ravni brez pomoči nove države in brez pomoči takoimenovane matice. (. . .) A če ni mogoče v

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

celoti pritrditi brezrezervni apologiji slovenskega do-
mobraštva, je vsekakor mogoče v celoti zavrniti oči-
tek narodnega izdajstva, ki so ga vojaški zmagovalci v
povojni Sloveniji nalepili na vojaško poraženo stran
iz državljanske vojne. Narodni izdajci ne goje slo-
venščine in ljubezni do slovenske kulture do tretjega
rodu. Finkova brezhibna slovenščina, ki daleč presega
slovenščino tistih, ki so ta težki očitek izrekli, je naj-
boljši argument za objektivnejšo presojo medvojnih
dogajanj in za zavrnitev pristranske zgodovine, kakr-
šno pišejo "zmagovalci"...

Ne le zamejski Slovenci na Koroškem, tudi mi bi
se lahko marsikaj naučili v daljnem Buenos Airesu.
Manjka nam pokončnosti, ki je tolikokrat edina opo-
ra zvestobi narodnim izročilom.

IZ MLADINE, ljubljanskega glasila komunistične
mladine (18. sept. 87/7), povzemam poročilo Tanju-
ga, da je število letošnjih stavk v Jugoslaviji že konec
avgusta preseglo lanski rekord: od januarja do septem-
bra je bilo v vsej Jugoslaviji 873 stavk, udeležilo pa se
jih je 122.000 delavcev. V celem lanskem letu pa je
bilo 851 stavk, sodelovalo pa je za tretjino manj de-
lavcev – 88.860.

Vsekakor napredujemo! Žal ni razvidno iz poroči-
la, koliko teh stavk je bilo v Sloveniji.

SLOVENSKI MOJZES ob 70-letnici smrti spet do-
biva v slovenski javnosti svojo pravo podobo V spo-
min dr. Janeza Evangelista Kreka so 13. septembra
pri Št. Joštu nad Kranjem pripravili Krekov shod, ki
je privabil nad dva tisoč ljudi iz vseh koncev Sloveni-
je, pa tudi zamejskih pokrajin in izseljenstva, vsaj Ar-
gentina je bila zastopana. Po prvem delu v cerkvi,
kjer je z nadškofom Šuštarjem somaševalo dvanajst
duhovnikov, je sledil drugi del pred cerkvijo, kjer so
se zvrstili govorniki tik pod vzdano spominsko plo-
ščo, ki so jo dr. Kreku pred dobrimi petdesetimi leti
postavili krščanski delavci. Ta dan sta pred navzočimi
po zaslugi ljubljanskega nadškofa, dr. Šuštarja, dr. An-
tona Trstenjaka, sodnika S. Kov.ča in osebnega Kre-
kovega znanca Nika Žumra vstali osebnost in doba
Janeza Evangelista Kreka. To je bila vsekakor prva
večja povojna javna počastitev Krekovega spomina.

V ZAJČJI DOBRAVI je v začetku oktobra letos
ljubljanški medobčinski svet ZSMS organiziral prvi
slovenski politični piknik. Tisočglava množica je po-
stavljala vprašanja iz političnega, ekonomskega in na-
cionalnega področja. Breme odgovaranja je skoraj
v celoti padlo na Smoleta, predsednika RK SZDL,
čeprav so bili zraven tudi mestni občinski možje.
Ljudje so bili zadovoljni z odprto politično govoran-
co, četudi "je bilo odgovorov malo, pa še ti zviti," kot
je napisalo Delo.

Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

V ilustracijo, kakšna vprašanja so padala, naj nave-
dem iz Dela le enega: Neki Gorenjec iz Mojstrane je
spráševal, kako je lahko prišlo do tega, da morata oba
z zaposleno ženo za opremljanje stanovanja prodajati
gozd, medtem ko je njegov stari oče – železničar v
predvojni Jugoslaviji – sam živel osem otrok in neza-
posleno ženo, hkrati pa še kupoval gozd, ki ga mora
sedaj on prodajati.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II., ki bo sredi drugega leta
obiskal Avstrijo, bo prišel tudi na Koroško med Slo-
vence in sicer v okviru vsakoletnega romanja treh de-
žel. Smo že večkrat pisali, da prirejajo ljubljanska, ce-
lovska in videmska škofija – torej škofije na stični
točki Slovanov, Germanov in Latinov – vsakoletna
srečanja: na sv. Višarjah, na Brezjah, pri Gospe Sveti.
Prihodnje leto bo papežev obisk Avstrije vpadel s
tem romanjem, ki bo 25. junija na grob sv. Heme v
Krko (Gurk) na Koroškem. Papež se bo za konec obi-
ska Avstrije pridružil romarjem in tam zanje maševal.
Tako bo izven matične Slovenije prišel med Slovence
na grobu svetnice, ki je bila rojena na slovenskem
ozemlju in bila morda celo slovenskega rodu.

Se bo tega romanja na grob sv. Heme in srečanja s
papežem udeležilo tudi kaj avstralskih Slovencev
ob obisku domovine? Lepo bi bilo.

TREBNJE na Dolenjskem in okoliške kraje je letos
nepričakovano napadla kaj nadležna golazen: ščurki.
Na milijarde se jih je zaredilo na občinskem smetišču.
Na sestanku so krajani očitali občinskim možem, da
jih niso pravočasno obvestili o zadevi, niti jim ne sve-
tujejo, kakšne ukrepe naj bi podvzeli.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Telefon:
359 1179

Vsa
dela so
pod garancijo!

MOLITEV V SVETEM PISMU

SIMEONOVA VEČERNA MOLITEV

PO tlakovani poti iz mesta proti templju je počasi stopal starček. Dostojanstveno vzravnal je z očmi meril od mnogih korakov obrabljene kamne.

Meščani so ga dobro poznali in že zdavnaj si je pridobil njih spoštovanje. Pravičen je bil in neomajen v duhu, bogaboječ in prežet z globoko vero. Zvesto je izpolnjeval postavo in se postil. Kdor je vstopil v njegovo hišo, ni odšel praznih rok. Ljudje v najrazličnejših stiskah so se zatekali k njemu, da jih je poslušal, jim svetoval in jih tolažil. . . . Zadnje čase je ure in ure prebil v templju in njegove molitve so bile kakor svetilka pred Gospodom. Nekateri iz mesta so poznali njegovo skrivnost. Pravili so, da mu je Duh že v mladih letih razodel, da ne bo umrl, preden ne bo s svojimi telesnimi očmi videl Mesija, ki ga je pričakovala njegova duša.

Zadnje dni je nosil starček v sebi nekaj nemir, ki ga je sramežljivo skrival v sebi. Slutil je, da bo večer njegovega življenja kmalu ugasnil, zato je zdaj že nekam nestrpnost iskal obraz, v katerem bo prepoznal Odrašenika. Napovedi prerokov je znal na pamet. Iz mladosti se je spomnil, kako so prišli v Jeruzalem prvi rimski vojaki. Neka senca je stopila takrat na obraze ljudi, a v srcih so upali, da rojstvo novega Juda Makabejca ne more biti več daleč.

Danes se je spet počutil mladostnega, kakor da je v sebi odkril neko novo moč. Z lahkoto je opravil molitve in zdaj se je ozrl po ljudeh, ki so prihajali v tempelj. Prav vsi so mu bili enako pri srcu. Če bi bil nekje v bližini Dostojevski, ki nekako takole prebral starčkove misli: "Moje življenje se končava, to vem in čutim; obenem pa čutim slehernega izmed dni, ki so mi še ostali, kako se moje zemeljsko življenje že stika z novim, neskončnim, neznanim življenjem, ki je že blizu blizu in v čigar slutnji mi duša drhti od zanosa in mi sije duh in mi radostno joka srce."

Med množico, ki je prihajala od vrat, je stopal

KO so starši prinesli dete Jezusa v templj, da bi zanj opravili vse po predpisani postavi, ga je tudi Simeon vzel v naročje in slavil Boga:

Zdaj odpuščaš svojega služabnika, o Gospodar, po svoji besedi v miru, kajti moje oči so videle rešitelja, ki si jo pripravil pred očmi vseh narodov: luč v razsvetljenje poganstva in v slavo Izraela, svojega

Božja beseda

Lk 2, 27 – 32

mlad par. Njuna obleka je razodevala, da nista premožna. Starček se ju je dotaknil s svojim pogledom. Žena je držala v naročju otroka – gotovo je prvorojenec in zdaj ga je mati prinesla, da bi izpolnila, kar naroča Mojzesova postava – mož pa je nesel dve grlici. Ko sta še stala pri duhovniku, se jima je starček približal in proseče stegnil roke otroku naproti. Mati, ki je opazila veselo pričakovanje v starčkovih očeh, se ni branila. Dala mu je svojega otroka. Koščene roke so ga dvignile in ga pokazale ljudem, kakor so navadno dvigali v templju zvitke Mojzesovih knjig. Starček je bil obrnjen proti ljudem, njegov pogled pa se je izgubljal nekam daleč. . . .

In ustnice so se mu premikale v večerno molitev njegovega življenja: "Gospod, zdaj sem pripravljen oditi s tega sveta, zakaj pokazal si mi, kakšno rešitev pripravljáš pred očmi vseh narodov. On je Luč, ki bo razsvetlila pot življenja vsem ljudem. Svoj mir mi podari, Gospod!" Vsi okrog so strmeli. Starček pa je vrnil otroka staršem, jih blagoslovil in še povedal nekaj otrokovi materi, kar pa ni povzemal razumela: to se je dalo razbrati z njenega obraza. Starček se je še enkrat ozrl v smeri najsvetejšega, se rahlo priklonil in odšel.

+++

Tako je starček Simeon, o katerem govori evangelist Luka, pričakoval in dočakal Odrašenika. Ker je obljuba, ki mu je bila dana, izpolnjena, z veseljem sprejme smrt. Simeon še ne ve za velikonočno jutro, vendar ga že sluti, saj pravi Mariji: "Tu je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu. . ." (Lk 2,34).

Starček se je dolga leta pripravljaval na srečanje s tem otrokom. In zdaj, na večer življenja, je prišel trenutek, ko ga je lahko objel s svojimi rokami. Čakal je in Bog ga je obiskal. Pri tem srečanju v templju je odmolil molitev zahvale in zaupanja: "Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika v miru. . ." To srečanje ga je pripravilo na tisto zadnje srečanje ob smrtni uri, ki ni bila več daleč. Simeon je začutil, da je svoje delo na tem svetu dokončal. Mir, ki ga je prejel ob srečanju z Odrašenikom, razodeva, da je to delo dobro opravil. Zdaj bo v miru zaspal in se prebudil v velikonočno jutro.

Tudi moje življenje je sestavljeno iz večerov in zadnjega večera. Meni Odrašenik ni samo obljubljen, ampak je že tukaj. Vsak trenutek lahko pride, le pričakovati ga moram, se pripraviti na srečanje z njim.

+++

Tako kot z jutrom, se tudi z večerom srečujem vsak dan znova. Že sonce, ki tone na robu neba in mrak, ki se spušča na zemljo, me prisilita, da se zaustavim in uredim drobce dneva v neko celoto. Ko je vse to opravljeno, stopim pred Gospoda in skupaj z njim napravim obračun.

Dan mi je bil podarjen in sem z njim lahko napravil kar sem hotel. Če ni bilo vse prav, občutim v sebi nek nemir, nekaj kar mi leži na duši. Takrat se lahko obrnem h Gospodarju in ga prosim, naj mi odpusti, če nisem bil pošten do njega in do soljudi.

V mojem večernem obračunu ima tudi hvaležnost svoje mesto. Podarjeni dnevi niso prazni, ampak so

polni vsakovrstnih darov. Ti darovi naredijo moje življenje svetlo ali mračno – odvisno od tega, kako sem te darove uporabil. Če mi je kaj uspelo, to ni samo moja zasluga, zahvaliti bi se moral še komu. . . .

Noč. Narava začne dihati nekakšen mir in tudi mene vabi k temu. Kot prerojen se bom zbudil v nov dan. Nihče pa ne more vedeti, ali bo to avstralsko ali velikonočno jutro.

Vrata dneva zaprem lahko šele takrat, ko me bo Gospodar odpustil v miru. To je glavno in vse, saj se ta dan ne bo nikoli več vrnil.

Simeonova molitev lahko v moji večerni molitvi najde svoje mesto. Poleg številnih molitvenih obrazcev je Cerkev sprejela tudi to. Postala je del vsakodnevne večerne molitve, s katero zaključim večer svojega dnevnega dela in molitve.

Kaj vse lahko odkrijem pred to molitvijo? Vzornika, ki živi življenje neomajne vere. To življenje je priprava na srečanje z Jezusom, ki ga nebeski Oče pošilja svetu. On bo vodil "na pot miru vse naše korake". Jaz se lahko v zakramentih srečujem z Jezusom. Poleg sedmih zakramentov je še cela vrsta drugih mističnosti, v katerih se mi Jezus približa.

Večerna molitev starčka Simeona je "zakrament", v katerem izpove popolno zaupanje v Boga. Zanj se je približala noč smrtne ure. Združen z Bogom bo mirno zaspal.

Tempelj je daleč. Tudi Jožefa in Marije ne bom srečal na ulicah našega mesta. Z Jezusom pa bom prišel skupaj v "zakramentu" večerne molitve. Ta vsakodnevna srečanja z njim me bodo pripravila na tisto zadnje srečanje, ki čaka vsakega človeka. Kaj vse bom še moral storiti, da bo Simeonova molitev na mojih ustnicah res prinesla mir v moje srce?

HVALA TI,

ki me napajaš z roso
v poznih nočnih urah.

V jutru daješ mi odprto dlan,
v teži dneva polniš me z vedrino
in na večer
slediš utrujeni korak.

P. TONE

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

ADVENTNI ČAS se prične letos v nedeljo 29. novembra, ko imamo prvo adventno nedeljo. To ni nič novega, bo kdo dejal, saj pride advent okoli vsako leto pred božičem. Vendar je to posebna doba cerkvenega leta, ki nas vabi, da se pripravimo na božične praznike. Saj je v življenju tako lahko pozabiti na duhovno bistvo božiča, ko je okoli nas toliko hrušča in trušča ter kričeče reklame za božično nakupovanje — Christmas Shopping.

Če vzamemo v obzir Marijina naročila v Medjugorju, je danes molitev bolj potrebna kakor kdaj koli prej. Advent je prav primeren čas, da posvetimo več pozornosti našim molitvam, zatajevanju, prejemanju zakramentov, duhovnemu branju in našemu bližnjemu v potrebi. Tako bomo izpolnili Marijino naročilo ter sebi in svetu izprosili milosti, ki nam jih bo posredovala Marija.

BOŽIČNI DEVETDNEVNICO bomo imeli pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu od 16. do 24. decembra. Vsak večer ob sedmih bo sveta maša in petje adventnih spevov. To devetdnevnicco imamo že nekaj let, želeli pa bi pri njej večjo udeležbo. Posebej vabimo zlasti tiste rojake, ki živijo v bližini naše cerkve in Merrylandsa, pa tudi bolj oddaljeni so seveda zelo dobrodošli. Kdor bi zaradi razdalje ali kakega drugega vzroka res ne mogel priti, naj bi opravil devetdnevnicco doma, ali pa naj se devet dni pred božičem udeleži svete maše ter prejme obhajilo v svoji farni cerkvi.

CANBERRA ima redno slovensko službo božjo v nedeljo 20. decembra — četrta adventna — ob 10.30 dopoldne. Izredna služba božja bo na božični dan, petek 25. decembra, in na novo leto (petek 1. jan.), obakrat ob šesti uri zvečer. V januarju je redna slovenska maša v Canberri 17. jan., tudi ob šestih zvečer.

WAGGA-WAGGA pride na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 20. decembra ob šestih zvečer. Bo pri strah na Mt. Erin.

WOLLONGONG — FIGTREE bo imel letos prvič pripravo na božič. Na vse adventne srede bo ob sedmih zvečer sveta maša in adventna pobožnost. Torej: 2., 9., 16. in 23. decembra. Sveta maša bo tudi v nedeljo 6. decembra ob peti uri popoldne (nato prihod Miklavža), 13. decembra tudi ob peti uri, polnočnica na sveti večer (četrtek, 24. dec.) z začetkom ob 11.30 s petjem božičnih pesmi, nato na nedeljo svete Družine (27. dec.) ob petih popoldne in spet na dan novega leta (petek 1. jan.), a ta dan že ob štirih pop.

NEWCASTLE bo imel obisk slovenskega duhovnika in sveto mašo v nedeljo 29. novembra (prva adventna), nato pa na nedeljo po božiču (27. dec.) in pa v nedeljo 31. januarja 1988. Pred mašo bo prilika za zakrament sprave, po maši pa običajna čajanka v dvorani.

CORNUBIA, slovenski griček blizu Brisbana, Qld. (146 Redland Bay Road, Cornubia) ima slovensko službo božjo v nedeljo 6. decembra ob enajsti uri dopoldne — in ne ob eni uri, kot je bilo objavljeno v prejšnji številki "Misli". Isti dan bo tudi prihod Miklavža, obdarovanje in društveni piknik. — Tukaj bo slovenska maša tudi v januarju in sicer na nedeljo 17. januarja, prav tako ob enajstih dopoldne. Nato bo piknik, kot običajno na prvo in tretjo nedeljo v mesecu.

V BRISBANU bo slovenska maša na nedeljo 10. januarja ob 11.30 dopoldne v Marijini cerkvi v South Brisbane. Pred mašo je prilika za sveto spoved.

SURFERS PARADISE ima slovensko službo božjo v soboto 5. decembra ob 7.30 zvečer, nato pa spet v nedeljo 10. januarja ob šestih zvečer. Obakrat bo v cerkvi sv. Vincencija na Hamilton Avenue. Pred mašo bo tudi prilika za zakrament sprave.

V MERRYLANDSU bo poleg redne svete maše ob sobotah ob sedmih zvečer in ob nedeljah ob pol desetih, ter poleg že omenjene božične devetdnevnicce — praznična POLNOČNICA na božično noč opolnoči, na božični dan (petek 25. dec.) pa maša ob osmih zjutraj ter ob pol desetih dopoldne. Na novo leto (petek 1. jan.) bosta maši ob 9.30 dopoldne in ob sedmi uri zvečer.

ZAKRAMENT SPRAVE prejmite že v adventu in radi pristopajte k mizi Gospodovi. Prilika bo tudi eno uro pred polnočnico in vsakikrat pred sveto mašo.

PARKIRANJE V MERRYLANDSU pri udeležbi maše v naši cerkvi je vedno problem. Eno pa vse lepo prosim: nikar ne zaprite dvoriščnega vhoda in izhoda

stanovalcem okoliških ulic. To povzroča slabo voljo in pritožbe, nas in naše ljudi pa postavlja v slabo luč, češ da nimamo nikakega obzira do sočloveka.

NAŠA IGRALSKA SKUPINA je nastopila v soboto 24. oktobra s petdejansko dramo "Domen". Igra je res ganljiva, da je marsikomu privabila solze v oči, na nekaterih mestih pa tudi šaljiva, da smo se iz srca nasmejali. Ker je bilo tisto soboto hudo neurje, je bila udeležba bolj pičla. Zato bodo igralci ponovili igro v soboto 21. novembra. Upajmo na več udeležencev kot prvič. Prav je, da damo priznanje režiserju Ivanu Koželju in igralcem, saj so v igro vložili veliko dragocenega časa in truda.

POMOČ SESTRI HILARIJI in našem verskemu središču bo končno le prišla. Za delo med našimi izseljenci v Sydneyu se je javila **sestra Francka Žizek**. Doma je iz Ptuja, rojena leta 1957. Proces za njeno avstralsko vizo je že v teku, zato upamo, da bo kmalu med nami, saj jo že težko čakamo.

MIKLAVŽEVANJE bomo imeli letos pri Sv. Rafaelu na nedeljo 6. decembra, ko je tudi god tega dobrotnika otrok, svetega Miklavža. Po maši bo v dvorani spored, ki ga pripravljajo otroci Slomškove šole pod vodstvom učiteljic Danice Grželj in Judy Šajn. Nastopil bo tudi mladinski zbor "Zarja". Sledil bo piknik, ki ga ima na skrbi tretja delovna skupina.

ZANIMIVO PREDAVANJE o razvoju slovenskega jezika je imel v naši dvorani v soboto 31. oktobra Leon Krek. Ker je taka prireditev pri nas nova zadeva, je bila udeležba bolj skromna: okrog šestdeset rojakov, mladine pa skoraj nič. Predavanje je organiziralo Slovensko akademsko društvo ter literarni in umetniški krožek SALUK. Upajmo, da bo zanimanje po-

lagoma rastle. Kmalu bo naslednje predavanje, o katerem povejte še drugim in jih povabite.

MATURANTSKI BAL bo letos v soboto 28. novembra ob sedmih zvečer v dvorani kluba Triglav. Letos, ko je v Sydneyu slovenska matura že deveto leto, ima naša skupnost štirinajst maturantov iz slovenskega jezika. Prav je, da damo vse priznanje učencem, pa tudi učiteljem in staršem, ki se trudijo, da bi čim več naših mladih govorilo slovensko. Geslo letošnjega maturantskega plesa je: "**Da beseda naša med nami bi cvetela**". Starši, že zdaj mislite na to, da se bo vaš srednješolec ali vaša srednješolka februarja 1988 vpisal-a v slovensko šolo v Bankstown.

"**ŠTEFANOVANJE**" bomo imeli pri nas v Merrylandsu na dan po božiču, v soboto 26. decembra, s pričetkom ob sedmih zvečer. Za ples nam bo igral ansambel "Mavrica", ki bo v naši dvorani že drugič nastopil v novem sestavu. Pri ansamblu sodeluje tudi pevka Olga Gomboc. — Proti koncu prireditve bo žrebanje srečolova, katerega glavna nagrada je 34 cm barvna televizija znamke "Princess". Srečke boste prejeli po pošti skupaj z božično številko "Rafaela". Čisti doprinos bo za odplačilo našega dolga.

VANDALIZEM je problem, katerega se človeška družba skuša režiti na vse načine, pa skoraj zaman. V Avstraliji povzročajo mladi vandali vsako leto milijonsko škodo. Ti ljudje, ki so bolni v duši, nimajo nobenega spoštovanja do sočloveka. Saj še pokojnim ne prizanesejo. Celo pokopališča so redna prizorišča njihovega razdiralnega besnenja. Tudi naše pokopališče v Rookwoodu je utrpelo že velikokrat škodo. Nedavno je bilo spet poškodovanih nekaj nagrobnikov, cvetje z vazami razmetano po grobiščih, marmornati križ

Pri Sv. Rafaelu v Sydneyu ob letošnjem žegnanju. Spradaj so jubilejni zakonski pari.

odlomljen s podstavka in Križani na njem razbit. — Rojakom, ki naročajo nagrobni spomenik za svoje pokojne, svetujem, naj izberejo tako obliko spomenika, da je možna čim manjša poškodba in je popravilo čim lažje in ne predrago.

POROKI. — **Stephen John Cranson**, Leichhardt, N. S. W., sin Patrika in Helene r. Coates, in **Angela Kočar**, Wentworthville, N. S. W., hčerka Štefana in Marije r. Bernjak (oba iz Prekmurja: Radovci, Gornji Slaveči). Priči sta bila Yasmin Moses in Colin Cranson. — Cerkev sv. Mihaela, Lane Cove, N. S. W., dne 11. septembra 1987.

Leopold Matelič, Merrylands, N. S. W., sin Leopolda in Rozalije r. Ostanek, ter **Sandra Louise Preece**, hčerka Viktorja in Eyvonne r. Ferrugia. Priči sta bila Lloyd Jamšek in Karen Smith. — Merrylands, med poročno mašo dne 24. oktobra 1987.

Obema paroma naše čestitke in iskrene želje za obilico božjega blagoslova v zakonu!

NAŠI POKOJNI. — V soboto 3. oktobra je umrl v Wollongongu, zadet od srčne kapi **FRANČEK JAUŠOVEC**. Rojen je bil 9. novembra 1936 v Stročji vasi pri Ljutomeru kot sin Janeza in Antonije r. Krumberger. Mati še živi, oče pa je že med pokojnimi. V Avstralijo je prišel Franček leta 1958 in se kmalu nato poročil z Ivanka Vučko, po rodu iz Prekmurja. Poleg nje zapušča tudi hčerko Edito (poročena z Andrejem Smith-om) in sina Ernesta. Pokojnik je bil zaposlen v železolah. Bil je mirnega značaja in spoštovan ter je imel mnogo prijateljev, kar se je pokazalo pri izredno številni udeležbi ob njegovem pogrebu. Na predvečer pokopa smo zmolili rožni venec za pokoj njegove duše v pogrebem zavodu v Warrawongu. Pogrebna maša je bila v sredo 7. oktobra v slovenski cerkvi Vseh svetnikov v Figtree, nato je pogrebni sprevod krenil proti Daptu na Lakeside livadno pokopališče.

Na drugem mestu te številke "Misli" je članek o pokojnem **OTONU VIDMAJERJU**, ki je nenadno

umrl 11. oktobra na Goldcoast, Qld.

V petek 2. oktobra je v bolnišnici v Westmead umrl **MIRKO BUKOVSKI**. Rojen je bil 23. avgusta 1912 v vasi Gradac kot sin Leopolda in Frančiške. V Avstralijo je prišel leta 1949. Leta 1952 se je v Riverstonu poročil s Frančiško Mockovič. Poleg nje zapušča pet otrok: Milo, Jožefa, Emilijo, Mihaela in Riharda. Pokojnik je imel tri sestre redovnice, ki so delovale v Zagrebu. Do svoje bolezni je bil zaposlen med drugim tudi v Concord bolnišnici. Mirko je bil bolan dolgih enajst let in pol. Žena Frančiška je ves čas bolezni zelo lepo skrbel za zanj. Grob je dobil na livadnem pokopališču "Pinegrove", Great Western Highway, Eastern Creek, N. S. W.

Nič še ni bilo objavljenega o **STANKU ABRAMU**, ki je umrl v Sydneyu 27. januarja 1986. V kolikor sem mogel zvedeti, je bil zelo verjetno rojen leta 1915 v Trstu. V Avstralijo je prišel med prvimi povojnimi naseljenci in ostal samski. Dvajset let je bil zaposlen pri Snowy Mountains projektu, nato dve leti tudi v neki tiskarni v Darwinu, N. T. Pred dobrimi desetimi leti je šel pokojni Stanko na veliko potovanje, ki ga je naredil deloma peš, deloma z ladjo, z motornim kolesom in z avtobusom. Potoval je skozi azijske države proti Evropi, kjer je obiskal po dolgih štiridesetih letih mamo, brate in sestre. — Po njegovi smrti je bilo truplo upeljeno in pepel poslan v Ljubljano. Domači so prisostvovali pogrebni obredu na ljubljanskih Žalah dne 6. avgusta 1986.

Tudi sem šele zdaj zvedel za smrt rojaka **RIHARDA STREL**, ki je umrl v starosti 80 let dne 26. aprila 1987. Kaj več podatkov o pokojnem pa žal nimam na razpolago.

Vsem sorodnikom omenjenih pokojnih iskreno sožalje. S svojimi molitvami pomagajmo rajnim, da bodo čim prej dosegli gledanje Boga iz obličja v obličje. Pa tudi sorodnike pokojnih vključujmo v molitve, da bi jim dobri Bog nadomestil izgubo dragih z darovi svoje ljubezni.

P. VALERIJAN

Kozana,
vas blizu
Nove Gorice

Premakljivi svečnik

(14.)

V župniji pa so se začeli nekateri najbolj razgrajški sestajati in sestavljati delegacijo, odposlanstvo, ki naj gre k župniku in razčisti stvar glede denarja:

“Za njegovega nam ni mar. Naj nosi, kamor hoče in kolikor hoče. Toda gre za cerkveno premoženje, za cerkven denar. O tem pa naj nam da natančen račun. To je treba od njega zahtevati. Pet zastopnikov naj gre k njemu in mu to pove.”

“Trije bodo dovolj. Trije naj gredo k njemu in naj da račun, koliko je bilo zaplenjenega cerkvenega denarja. In ta denar naj vrne.”

“Kako ga bo vrnil, če so mu tudi njegovega zaplenili?”

“To je njegova stvar. Zakaj pa se spušča v prepovedane stvari?”

“Pravzaprav bi morali vso stvar sporočiti škofu. Naj ga škof odstavi! Kaplan je dovolj star in izkušen, da lahko župnijo prevzame.”

“Le kaj je treščilo v te naše duhovnike! Nekoč kaj takega niti misliti ni bilo mogoče.”

“Zdravko, praviš? Zdravko je premlad. Preveč gleda za dekletimi.”

“To pa ni res. Doslej kaj takega ni bilo slišati o njem.”

“Si ti zaplankan človek! Kaj ne veš, kako lazijo dekleta za njim?”

“Mogoče. To pa še ne pomeni, da lazi on za njimi.”

“Pustite govoričenje! Določimo tri ljudi, tri moške, ki bodo šli k župniku. Dušan, ti boš šel.”

“Zakaj pa jaz?”

“Ti si bral v časopisu o tem in boš najlaže vse povedal tako, kakor je bilo zapisano.”

“Kdo pravi, da sem bral?”

“Meni si pred nekaj dnevi rekel, da si vse to bral črno na belem. Si pozabil?”

“Rekel sem res. Toda pravzaprav nisem jaz osebno bral. Govoril sem z Vladkom o tem, on pa je bral s svojimi očmi.”

“To je dovolj. Zato greš ti in . . .”

“Né grem. Nimam nastopa za take stvari. Naj gre nekdo, ki zna gladko povedati, kar misli. Tudi Vladko ni za to. Pojdi rajši ti in vzemi s sabo še dva druga.”

Tudi ta, ki je bil glavni, ni hotel osebno stopiti pred župnika in tako z odposlanstvom ni bilo nič.

Koliko zla so govorice povzročile v župniji, se ne da povedati, saj je župnik naenkrat veljal za tatu, lakomneža, za zadnjega človeka v župniji. O vsem tem so razpravljali vpricho otrok in se dan za dnem vedno zno-

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$51.— Jože Komidar; \$18.— Roza Vidmajer, John Falež; \$14.— Gina Terezija Gesmundo, Alojz Kovačič, Cilka Žagar, Stephen Boelckey; \$13.— Andreana Simonetič; \$11.05 Frank Smerdely; \$10.— Tone Urbanc; \$8.55 Alojz Ivančič; \$8.— Marija Juršević, Pavla Vohar; \$4.— Angela Lečnik, Angela Majerič, Dora Srebroff; \$2.— Nada Mršnik, Marta Kohek, Marko Zitterschlager; \$1.50 Alojz Kossi; \$1.— Nikolaj Prezelj.

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.— C. Š.; \$100.— J. Paulič, Janez Šveb, F. & A. Rožanc (p. Mihi Drevenšku); \$50.— Jože Brožič in družina namesto božičnih voščil prijateljem in znancem; Janez Šveb (p. Mihi Drevenšku); \$40.— Pavla Habijanec; \$20.— A. & F. Šabec, Ivanka Bajt z družino namesto božičnih voščil prijateljem in znancem; \$10.— N. N. (za lačne), Ivanka Bajt, družina S. Boelckey; \$6.— Marta Kohek; \$2.50 Jože Grilj.

MATERI TEREZIJI V INDIJO
ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— Franc Rolih, Janez Šveb; \$30.— Andreana Simonetič (ob prvi obletnici smrti Ludvika Klakočerja), N. N.; \$20.— Jože Lapuh in družina (namesto rož ob pogrebu pok. Jurija Bence), Ivanka Pohlen; \$10.— druž. A. & G. Mlinarič, druž. S. Boelckey.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

In so šli v vetru usode
 ko listje jeseni
 v deželo mrtvih.
 Smrt jim je skrila svet,
 peljala trudni korak
 v molk in večer.
 Tam v grobne goljave
 sijó zadnje spoznave.
 Gospod, daj jim Svoj mir!

Pod težo večnosti
 se je od njih poslovil čas
 ko sonce od omaganih žanjic.
 Gospod, poslušaj glas,
 usliši klic,
 vpijoč Ti venomer:
 podeli jim pokoj onstran in mir!

So šli, nesoč s seboj
 podobo zemlje, nebá,
 vonje vrtov, objem poljá,
 skrivnosti src in speve duš,
 opoj teles.
 Kje je odslej njih dom?
 Kje radost mater, ponos očetov,
 žuljava dlan sinov, smehljaj hčerá?
 Imajo gorice, govedo in trate
 in hoste in njive, pšenice zlate
 tam v deželi mrtvih?
 Gospod, ti si jim dneve dal
 ko žlahten okvir,
 zdaj si ugasnil leščerbo časa —
 daj jim Svoj mir!

So šli s solzo v očeh,
 z upanji, z ranami v Tvoj vrt.
 Tam smrt
 zori jim ude v prst in prah.
 Usmili se jih, Gospod!

va vračali k tej stvari in ob vsaki ponovitvi je bila bolj napihnjena in vedno več podrobnosti so odkrili: da je bil ves denar v dolarjih, ki jih je župnik nakupoval po okoliških vaseh in bi ga že takrat skoraj dobili; kako so bili bankovci v kolesu zmečkani in mnogi sploh več ne bodo veljali.

Zdaj so se tudi dobre ženice spomnile, kako je bil tiste dni župnik zaskrbljen in zato tako raztresen, da je to in ono drugače naredil kot sicer in bi bil nekoč skoraj opustil celo spremenjenje pri maši, tako je bil ves z mislimi drugje. Skratka, ljudska domišljija ni imela meja za vedno novo dolaganje kuriva, kajti ogenj obrekovalne strasti po hudičevem namenu pač ni smel ugasniti, pohujšati je moral še zadnjega človeka v župniji.

Vsi ljudje pa so se izogibali temu, da bi kdaj spregovorili s kaplanom. Zdelo se jim je, da je na nek način pri vsem tem soudeležen. Morda je bilo nekaj denarja tudi njegovega, saj rad potuje in bi mu tuja valuta na tujem še kako prav prišla.

Naenkrat je bilo v župniji toliko gnilobe, da se je kakor gnojnica razlivala od enega konca do drugega, razburjala s svojim smradom vse vernike, tudi dobre, ki niso vsega tega prav verjeli, od otrok, ki so komaj shodili, pa do starcev, ki so prikimavali z osivelimi glavami in vzdihovali: "Moj Bog, moj Bog, kakšni pa so ti današnji časi! Da župnik krade in goljufa! Sveta mora biti konec, ko se kaj takega dogaja."

Končno pa se je vendarle našla pametna in odločna ženska, ki je šla na župnišče, pa ne k župniku, tudi njo je bilo sram stopiti pred osumljenega, če že ne dokazano krivega župnika, ampak se je oglasila v kuhinji pri gospodinji Julki, župnikovi sestri.

Ko sta izmenjali nekaj nepomembnih besed in je bil čas, da pride z besedo na dan, je ženska rekla:

"Jaz sicer govorim ne verjamem popolnoma, vendar pa se čudim, zakaj gospod župnik stvari ne pojasni, da ljudje vsaj v tem ne bi tako pretiravali."

"Kakšne stvari?"

"Pa to vendar. Okrog teh mnogih milijonov."

"Kakšnih milijonov?"

"Nikar se ne delajte, kakor da o tem še niste slišali. Saj vsa fara ve, in ne samo naša, še devet drugih."

"Lahko ve ves svet, jaz zares ne vem ničesar."

"O milijonih, ki so jih župnik spravljali čez mejo, pa so jim ves denar zaplenili." In začela je pripovedovati, kaj se v župniji govori.

"To je neumna šala. Saj ljudje tega ne morejo verjeti. Kje bi pa moj brat vzel toliko denarja?"

"Pravijo, da so gospod župnik vzeli ves cerkveni denar."

"Kaj ste nori? Da bi moj brat vzel cerkveni denar? On, ki je glede cerkvenega premoženja tako natančen? Komu pa je ta bedasta misel padla v glavo?"

"Zato pa se čudim, zakaj se župnik ne branijo. Zakaj vsaj ne razložijo in se nekako opravičijo. Vsak ga lahko kdaj kaj polomi. Gotovo so hoteli cerkvi samo dobro."

"Če prav razumem, tudi vi verjamete tem neumnim govoricam."

"Če je bilo v časopisu, mora biti vsaj nekaj res."

"Tako, tako! Zdaj pa imam dovolj! Da si upate s takimi lažmi v župnišče! Tam so vrata! Pojdite in vsem povejte, da ni bilo samo petdeset, ampak sto, ali tisoč ali desetisoč milijonov, povejte kar hočete, če vam bo kakšen bedak verjel."

"Prišla sem z dobrim namenom. Želela sem samo, da bi se stvari razjasnile in bi se župnija pomirila. Če pa vam ni do tega, pa sama z župnikom glejta, kako bosta vozila. To vam povem, da župnik nima na svoji strani niti enega človeka več."

Julka je planila v pisarno:

"Pa kaj je s temi milijoni? Je svet ponorel ali kaj?"

"S kakšnimi milijoni?"

"Ki si jih prinesel ali peljal čez mejo."

"Julka, Julka, zopet te je nekdo pošteno potegnili. Tolikokrat sem ti že rekel, ne poslušaj čenč."

"Niso čenče, če vsa župnija govori o tem. Vsi te obsojajo, da si se postal cerkvenega denarja."

"Vsa fara so včasih trije, štirje ljudje. Cerkevni denar in župnikov bogatenje z njim pa je že od pamtiveka priložnost za sumničenje, ki nekatere ljudi kar naprej žgečka in si ne morejo pomagati, da od časa do časa ne bi sumničenju popustili."

"Ti vse preveč na lahko jemlješ. Ljudje pa so včasih nepreračunljivi. Čim bolj je kakšna stvar neverjetna in nemogoča, prej jo sprejmejo in verujejo. Celo taki, o katerih tega nikoli ne bi mislil. Zdajle je bila pri meni Breznečkina, pametna, modra ženska, toda tudi ona veruje govoricam, zato ne jemlje stvari tako brezbrizno."

Opoldne je župnik govorice omenil kaplanu.

"Tudi sam sem že slišal nekaj o tem, čeprav mi nihče ni hotel natančneje povedati, za kaj pravzaprav gre. Mislil sem, da takim neumnostim ljudje ne morejo nasesti. Morda pa so le nasedli. Popoldne bom poizvedel pri ključarjih."

/Nadaljevanje sledi/

Pogled s Svetih Višarj na gorske velikane in megleno morje

Bili so delo Tvojih rok,
bili so mejniki za Tvojo pot,
glas za Tvoj klic,
tečajji za Tvojo dver.
Zdaj so olje za našo luč.
Daj jim Svoj mir!

Ti, večni lončar,
si jim dal oblike dragocenih posod,
poklical iz trhle persti ko rože,
všeč svojim očem.
Zdaj so sklonili cvete,
zdaj so uvezeni v blede vence,
zdaj jih poljubljajo sence,
trudni in strti trohne v drobir.
Gospod, daj jim Svoj mir!

Ti si ustvaril zemljo:
božali so jo njihovi plugi.
Ti si jim jedril žita:
želi so ga njihovi srpi.
Hvalili
so Te za sonce, roso in dež,
prosili
zavetja pred točo in sušo,
ljubili
za srečo družin,
za setev pomladi in jeseni sadove.
Zdaj s smrtjo imajo pir,
zdaj so šli v njene domove.
Gospod, daj jim Svoj pokoj in mir!

O, bratje in sestre v grobeh,
kjer rasto trave, šeleste žalujke,
kjer spite kot otroci na prsih mater
— niste nam tuji.
Senca smrti zori tudi v nas,
pada na našo pot
in senči ure.
Mrtvi pojó
v glasu tožnih zvonov.
Mrtvi cvetó
iz živih src.
Mrtvi rasto
iz jam.
Živi in mrtvi smo en glas.
Gospod, po Tebi kliče.
Smo ena pot,
po kateri prihajaš po nas.

Gospod,
Ti konca in začetka izvir:
prižgi nam luč, razjasni noč,
daj mrtvim in nam Svoj mir!

SEVERIN ŠALI

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674*

NA misijonsko nedeljo je naša skupnost kot vsako leto spet pokazala svojo solidarnost do misijonov v svetu. Že med mašo so se verniki odzvali pri darovanju za potrebe misijonskih dežel. Po maši je bil B.B.Q. namenjen v prid misijonarjem. Vsem, ki ste na kakršen koli način sodelovali in pomagali s tem misijonski stvari, iskren Bog plačaj!

Na drugo nedeljo v novembru je v naši cerkvi mladina z lepim sodelovanjem oblikovala sveto mašo. Res so se potrudili in pokazali, da znajo tudi oni razmišljati o duhovnosti ter živeti po veri v našem vsakdanjiku, brez razlike kje smo, doma ali v službi. Na obrazih njihovih staršev in ostalih prisotnih rojakov je bilo razbrati zadovoljstvo in priznanje. Iz bogatih misli, ki so nam jih posredovali mladi, je lahko vsakdo našel nekaj zase in lastno družinsko življenje.

Vsem mladincem topla zahvala za trud. Naj bo ta zahvala obenem tudi vabilo, da se kmalu zopet opogumijo in morda za božič zopet kaj pripravijo.

Kaj pa bo novega v našem verskem središču v mesecu decembru?

Na prvo decembrsko nedeljo bo, kakor vsako leto, naše najmlajše spet obiskal nebeški dobrotnik Miklavž. Pri maši pa bo to nedeljo v naši cerkvi nekaj povsem nenavadnega: prepeval bo mladinski zbor vietnamske skupnosti. Nekateri naši rojaki so že imeli priložnost poslušati molitev in petje teh naših bratov. Kaj napravi trpljenje iz človeka! Le pri trpečih bratih je mogoče videti toliko iskrene in preproste pobožnosti. Trpljenje begunstva, ki so ga prehodili, se danes odraža v njihovi hvaležnosti Bogu za rešitev in ohranitev življenja. Prepričan sem, da bodo ti ljudje s svojo prisotnostjo marsikoga izmed naše skupnosti spomnili na čas, ko so sami kot begunci iskali pot preko meje in čakali po taboriščih v negotovosti, katera dežela jim bo odprla vrata... Imeli so srečo ter prišli v Avstralijo, kjer pa je v teku let marsikdo pozabil biti Bogu hvaležen. Marsikomu se danes žal zdi, da mu Bog v preobilju vsega ni več potreben...

Vse rojake torej iskreno vabim na prvo nedeljo v decembru k slovenski maši, mlade pa seveda tudi, da srečajo Miklavža. Če so pridni, jim bo mogoče prinesel kaj razveseljivega, če ne, pa bo dal šibo.

Rojake v Milduri bom obiskal na tretjo adventno nedeljo, 13. decembra. Ob peti uri popoldne bo v farni cerkvi slovenska maša, pred mašo pa prilika za božično spoved.

Rojake v Berriju pa bom srečal naslednji dan, 14. decembra. Zvečer ob 5.30 bomo imeli sveto mašo, pred katero bo prav tako priložnost za zakrament sprave pred božičnimi prazniki.

Tako rojake v Milduri kot Berriju naprošam, da obvestijo o obisku drug drugega. Pridite v čim večjem številu k slovenski maši!

Naš pokojni – Dne 31. oktobra je v Gospodu zapal FRANC ČINČ. Po operaciji za rakom v krajevni bolnišnici v Berriju, so nastale komplikacije zaradi oslabelosti srca. Pokojnik se je rodil 14. novembra 1911 v Bakovcih v Prekmurju. Leta 1950 se je odpravil v Avstrijo in tam s svojo družino živel sedem let. V Avstralijo so emigrirali leta 1957 ter našli svoj prvi domek kot mnogi drugi v Bonegilli. Od tam so odšli v gozdno naselbino Nangwarry blizu Mt. Gambierja, ki je štela takrat kar precej slovenskih družin. Leta 1965 so se Činčevi od tam preselili v vinorodne kraje in pričeli s sadno farmo v Winkie pri Berriju.

Pokojni Franc zapušča ženo Marijo, štiri hčerke in tri sinove ter štirinajst vnukov, v domovini pa še dve sestri v svojem rojstnem kraju Bakovcih.

Pogrebna maša je bila 3. novembra v farni cerkvi Naše Ljube Gospe v Berriju. Tako maše kot pogreba se je udeležilo veliko rojakov, pa tudi hrvaških in avstralskih prijateljev, kar je lep dokaz, da je bil pokojnik med svojimi sosedi priljubljen. Kadar sem maševal v Berriju, se je slovenske maše udeležil tudi Činčev oče. Naj zdaj počiva v miru božjem! – Ženi in otrokom ter njihovim družinam izrekam iskreno sožalje.

Radijska oddaja v priredbi adelajdskega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer – na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM. Vabljeni k poslušanju!

Rojaki ste že vajeni, da v našem verskem središču vedno kaj delamo in popravljamo. Tokrat bi skoraj pozabil poročati, da zdaj naša lopa za cerkvijo dobiva lepšo notranjost. Izgledala bo res kot mala dvorana. Vso bomo izolirali in obili, da bo v njej res prijetno ob vsakem letnem času. Seveda pa je to delo vezano z žrtvijo naših pridnih rokodelcev in tudi z darovi za nakup gradiva. Pridni delavci zagotavljajo, da bo do božičnih praznikov gotovo. Vsem se že vnaprej lepo zahvalim za pomoč in se priporočam za darove po svojih zmožnostih, saj gre za skupnost.

Upokojenci bodo imeli svoje božično srečanje dne 17. decembra, najprej v cerkvi pri sveti maši ob 9.30, nato pa v naši dvorani, kjer bo poskrbljeno za razne zabavne in družabne igre ter seveda za prigrizek, da bodo lepše in lažje zdržali. Vsi naši adelaidski upokojenci ste iz srca vabljeni!

P. JANEZ

P. S.: Fotografija naše družine upokojencev je spomin na oktobrsko srečanje, v našem verskem središču.

Ob Krekovem grobu

... NIKOLI se še niso vsi, ki resnično ljubijo slovenski narod in zaupajo v njegovo prihodnost, tako tesno strnili v eno vrsto, si tako toplo segli v roko, si tako verno in brez hinavščine pogledali iz oči v oči. Srca so govorila brez besed: "Nebratje smo si bili v ponižanju, bratje si bomo v poveličanju!" In iz tihe sedmine se je rodila vesela svatovščina.

Kar je Krek z brezprimerno močjo snoval in stvaril dolga leta, ju ustvaril ob svoji zadnji uri; česar niso še gledale njegove žive oči, je gledal njegov odprti grob. Ko se je narod poslavljaj od njega, dobrotnika, je bil neločena in neločljiva družba bratov in sester, ki so enega upanja in ene vere, ene misli in ene volje.

Ta črni praznik, ki nam je dal dovolj solza bridkosti in očiščjenja, nam je obenem podelil posebno dragocen dar: vrnil nam je spoznanje, ki nam je bilo v teh časih že skoraj izgubljeno, da more obroditi sočen sad le tisto delo, ki je bilo spočeto in izvršeno v čisti poštenosti. Vsako delo, ki je vzkllilo iz kalne misli, je že ob rojstvu mrtvo. Krek je dokazal z vsem svojim življenjem, da je laž tista beseda o dvojni morali, temveč da je morala povsod in vselej samo ena, doma za pečjo, na očitni cesti, na razburkanem shodu, na zapnem sestanku in v državnem zboru. Dokazal je, da poštenost ni suknja, ki se jo da v prednji sobi zamenjati za svetli frak sebičnosti. Narod je kakor otrok: brez dolgega premišljevanja in brez omahovanja previdi bistro, občuti brž, kdo mu daje in kdo mu jemlje. Zato so vroče, naravnost iz srca privrele solze ob

grobju moža, ki je dal svojemu narodu vse in edino, kar je imel: svoje življenje.

Izkazalo se je, kakor še nikoli: kdor daje ljubezen, mu je povrnjena tisočkrat. Ne z mečem, z ljubeznijo je zmagal Kristus. Sovraštvo je tiščalo naš narod ob tla, ljubezen ga bo povzdignila do sončnih višav. Tega evangelija nam ni dal prazen sanjač, dal ga nam je izmučen delavec ob svoji smrti.

Nič žalosti ob tem grobu! Bolj nego kdaj zaupajmo v svoj narod, verujmo vanj in v njegovo slavo! Kajti njive, ki je imela take orače in take sejalice, ne pomori slana, ne pobije toča; in žetev bo obilna, ko pride čas!

IVAN CANKAR

Janez
Evangelist
KREK —
70 let
je minilo
letos
od njegove
smrti

RUSKA pravoslavna Cerkev je lepo poskrbela za tiste otroke, ki so jih bolj ali manj prizadele posledice žarčenja ob eksploziji jedrskega reaktorja v Černobilu. Zanje so našli primerne prostore v samostanih Pošajev v Ukrajini in Jirovic v Belorusiji. Minilo je leto in pol po jedrski nesreči in je vedno bolj jasno, da bo veliko ljudi trpelo zaradi radioaktivnih žarkov. Poročilo govori o starših, ki so se v skrbi zase ustrašili lastnih prizadetih otrok in jih nočejo sami negovati. Radi jih prepustijo skrbi redovnicam in redovnikom, zavzetim za strezbo tem nesrečnežem. S tem se strinjajo tudi krajevne oblasti.

V **LEMONTU**, Illinois, **ZDA**, na ameriških Brezjah, je bila sredi avgusta zahvalna služba božja ob priliki 75-letnice slovenske frančiškanske kustodije sv. Križa. Lemont, vsem ameriškim Slovencem dobro poznano versko središče, je privabilo od vsepovsod številne rojake, ki so se želeli udeležiti slovesnosti tega visokega jubileja. Ob tej priliki je bil čikaški nadškof kardinal Joseph Bernardin prvič med Slovenci.

Prvi frančiškan, ki je prišel v začetku našega stoletja v Ameriko med naše izseljence, je bil **p. Kazimir Zakrajšek**. On je utemeljitelj kustodije sv. Križa, ki je najprej združevala s slovenskimi tudi hrvaške in slovaške frančiškane, a so se obojni kmalu osamosvojili. Kustodija je del slovenske frančiškanske province, je pa samostojna skupnost. Ob 75-letnici ima še šest postojank v štirih zveznih državah na vzhodu **ZDA**, med njimi poleg slovenskih župnij že omenjeno božjo pot Marije Pomagaj v Lemontu pri Čikagu.

Za dušnopastirsko delo med avstralskimi Slovenci

je kustodija velikega pomena, saj so prišli prvi frančiškani na peto celino iz Amerike. Šele kasneje, ko se je matična domovina bolj odprla in je slovenska frančiškanska provinca dobila več poklicev, so začeli prihajati v pomoč tudi duhovniki iz Slovenije.

EKUMENSKA ŽIRIJA mednarodnega filmskega festivala v švicarskem mestu Locarnu je nagradila film avstralskega režiserja Briana McKenzieja **Z ljubeznijo do bližnjega**. Film odstira bežna srečanja taksista Wallace-a s strankami in sosedi, ki so v podobnih težavah in skrbeh kot on sam. Žirija je posebej pohvalila režiserjevo pozornost do malih, preprostih ljudi, ki so pogosto v življenju za marsikaj prikrasani. Njihov svet slika s posebno simpatijo. Sleherni posameznik lahko v tem včasih naravnost brezupnem svetu marsikaj spremeni s tem, da je do bližnjih pozoren in ljubezniv, ne pa sebičen, kot je danes žal pogosta slaba navada.

NAŠ prvi minister Bob Hawke se je na svojem obisku Evrope ustavil za nekaj dni tudi v Jugoslaviji, kjer se je sestel s predsednikom predsedstva Brankom Mikuličem – komaj nekaj ur potem, ko je jugoslovanska državna agencija Tanjug obtožila Avstralijo, da skriva teroriste. Pričakovati je bilo, da bo režim izrabil ta obisk in skušal dvigniti prah zaradi tistih svojih bivših državljanov, ki danes žive v Avstraliji in mislijo s svojo glavo. Rad bi pač imel vso kontrolo tudi nad izseljenci, kar pa se mu v svobodnem svetu ravno ne posreči. Agencija Tanjug je ob tej priliki poročala, da razmerje med Jugoslavijo in Avstralijo trpi zaradi tistih jugoslovanskih emigrantov, posameznikov kakor skupin, "katerih dejavnost je usmerjena proti Jugoslaviji in je zato neločljivi del mednarodnega terorizma". Malo demokratično sklepanje, kajti biti proti kateremu koli režimu in delati za zamenjavo samo po sebi še nikogar ne opredeljuje med mednarodne teroriste. Hawke je dovolj pameten, da to razume.

WESTFALSKO mesto Kavelaer, ki stoji ob meji z Nizozemsko in je znano po priljubljenem svetišču Marije Tolažnice žalostnih, je bilo sredi letošnjega septembra prizorišče dveh kongresov o Mariji: Od 11. do 18. septembra je bil deseti svetovni mariološki kongres, ki je bil znanstvenega značaja in je razprav-

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij
BROTHER in CASIO
elektronskih pisalnih in računskih strojev.
Popravljamo vse vrste strojev
– naše delo je garantirano.
V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168
Telefon: 544 8466

SN
foto-slikar
Simon Novak

- Otroški in družinski portreti na domu
 - Poroke v domačem okolju ali po želji
 - Posebni družinski prazniki – rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
 - Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak Melbourne, Victoria
- 367 8405**

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevo-
vodu Corso Italia, Vas
pričakujemo v PALA-
CE HOTELU, najbolj-
šem hotelu v mestu:
75 sob s kopalnico, te-
lefonom, radijskim spre-
jemnikom, barvnim TV,
mini-barom, klimatiza-
cijo. Najmodernejša u-
dobje po zelo ugodnih
cenah: samska soba 43
avstr. dol., dvoposteljna
56 avstr. dol. Gostom
so na razpolago hale,
konferenčna dvorana,
parkirni prostor in ho-
telska restavracija.

V PALACE HOTELU
bo poskrbljeno za Vaše
čimprijetnejše počutje,
dobrodošlico pa Vam
bo osebno izrekel rojak
VINKO LEVSTIK

34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

PALACE
HOTEL

VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!

ljal o zgodovini Marijinega češčenja od francoske re-
volucije do drugega vatikanskega cerkvenega zbora.
Od 18. do 20. septembra pa je bil tam 17. svetovni
marijanski kongres pod geslom "Marija, Mati verujo-
čih". Oba kongresa vsako četrto leto pripravi Med-
narodna papeška marijanska akademija v Rimu. Na
mariološkem kongresu so sodelovali tudi štirje sloven-
ski strokovnjaki: prof. Mirko Mahnič je pripravil pre-
davanje o Mariji v slovenski literaturi 19. in 20. sto-
letja; dr. Andrej Pirš je govoril o velikih marijanskih
osebnostih in gibanjih med Slovenci; dr. Anton Štru-
kelj je obdelal šmarnice kot značilno slovensko po-
božnost; dr. Bogdan Dolenc pa je predstavil naša Ma-
rijina božja pota ter z njimi povezano ljudsko pobož-
nost.

MUSLIMANI, ki jih je v Veliki Britaniji med 56, 4
milijona prebivalcev komaj milijon, so zadnja leta po-
stali zelo aktivni. Njihovi oznanjevalci vedno ognjevi-
teje pridobivajo ljudi za muslimansko vero. Začeli so
tudi kupovati cerkve ter jih spreminjati v mošeje, svo-
ja kulturna središča in svoje verske šole. Po poročilih
naj bi muslimani v Veliki Britaniji imeli že 150 nek-
danjih anglikanskih cerkva v svoji lasti.

INDIJA se spreminja v puščavo. Zaradi človeške
brezbrižnosti in nepazljivosti se je do danes 53% od
skupno 329 milijonov hektarov indijskega ozemlja
spremenilo v puščavo. Gozdove še naprej nenadzo-

rovano uničujejo, kajti les uporabljajo ne le v indu-
striji, ampak tudi kot glavni energetski vir v sto in sto
tisoč indijskih vaseh. Program pogozdovanja pa žal
izpolnjujejo samo v nekaterih od 25 indijskih držav.

ŠTEVILO STOLETNIKOV na svetu raste, življenje
se iz desetletja v desetletje podaljšuje. Samo na Jap-
nskem so našli ob koncu letošnjega septembra 2271
stoletnikov, kar pove uradno poročilo ministrstva za
zdravstvo. Zanimivo je tudi, da je med njimi kar 80%
žensk. Najstarejša med vsemi je Micu Judžisava, ki
šteje že 111 let.

V Avstraliji je nedavno umrl najstarejši državljan,
ki je dočakal 109 let.

KAJ PA VI PRAVITE K TEMU: V ameriški zvezni
državi Missouri je bil pred leti neki Richard Richard
obsojen zaradi umora na zapor "do konca svojega na-
ravnega življenja". Tako je bilo uradno rečeno, ko je
dobil dosmrtno kazen. Pozneje je mož imel srčni na-
pad in je bil po izjavah zdravnikov "klinično mrtev",
ko so ga prepeljali iz jetniške celice v bolnišnico ter ga
oživeli in mu vsadili srčni spodbujevalnik.

Richard je zdaj vložil tožbo proti oblastem, da ga
morajo izpustiti, kajti njegovo "naravno življenje" se
je očitno končalo takrat leta 1985 ob srčnem napadu
in klinični smrti. Zahteva tudi odškodnino za sleher-
ni dan svojega "umetnega življenja", ki ga vsaj po
njegovih trditvah neupravičeno preživlja v zaporih.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček! – Končno sem se še jaz odločil, da Ti pišem. Ko sem napisal prvo pismo, mama ni bila zadovoljna. Je rekla, da ne boš nič razumel. Potem mi je ona pomagala. – Povedati Ti moram, da sem imel enajsti rojstni dan. Povabil sem prijatelje in imeli smo Party. (Mama ni vedela, kako bi se to reklo po slovensko.) Bilo je lepo, ko sem pihal svečke na torti.

Striček, pozdrave od mene in mame! – Richard Perič, 11 let, Hamilton, Vic.

Hvala za pismo, a škoda, da nisi kar prvega poslal. Zelo rad prebiram pisma, ki jih kljub napakam otroci sami pišejo. Le pridno prebiraj Kotiček! – Striček

DRAGI OTROCI!

V septembrski številki MISLI smo napisali nekaj o sestri Zaliki Svenšek ter objavili sliko ob priliki njenih redovnih obljub. Prav bo, da vam predstavimo še našo sestro PETRO KROPICH. Ta je prva, ki se je izmed tu v Avstraliji rojenih otrok naših družin pridružila slovenskim sestram frančiškankam Brezmadežne, ki delujejo med nami.

Sestra Petra je bila rojena in krščena za IVANKO leta 1961 v Wollongongu, N. S. W. Kot sama pripoveduje, je bila vso svojo mladost kaj razposajeno dekle: vsa okolica jo je bila polna in najmanj jo je zanimala šola. Celo svoje konje je imela, poleg konj pa ima še danes najraje sladoled in čokolado. Dvanajst let ji je bilo, ko so starši sklenili, da se vrnejo domov. Z bra-

DED SE POSLAVLJA

POD RODNO STREHO LASTOVKA
SE VSAKO LETO VRNE,
A MENE TUJA ZEMLJICA
ZA VEKOMAJ ZAGRNE.

NE BO NAD GROBOM MILO PEL
MI ZVON DOMAČE FARE,
NE BODO POŠUMEVALE
ŽALUJKE VRBE STARE.

IZ NAGELJNA SLOVENSKEGA
MI ŠOPEK NAREDITE
IN VSAKO LETO NA TA DAN
NA GROB GA POLOŽITE.

POLONCA TI, POLONČICA.
SI SOLZO Z LIC OBRIŠI,
NA KRIŽ NAGROBNI V TIH SPOMIN
TAKOLE MI ZAPIŠI:

TU SREDI PAMPE ŽALOSTNE
NAŠ DEDEK DOTRPEL JE,
DO ZADNJEGA, DO ZADNJEGA
PO DOMU HREPENEL JE.

MIRKO KUNČIČ

tom Simonom je odšla z njimi na Štajersko (Preloge pri Slovenski Bistrici). Brat jo je prvi primahal nazaj v Avstralijo, po treh letih pa je tudi Ivanka premagala domotožje po rodni Avstraliji in njej so kasneje sledili tudi starši. Ivanka je bila zaposlena v Wollongongu v slovenski restavraciji pri Božičevih, dokler ni leta 1981 zaprosila za sprejem k sestram in prišla v versko središče v Kew. Leta 1982 je odšla v Slovenijo v noviciat in 9. junija 1985 v Ljubljani (Šiška) napravila prve redovne obljube. Po vrnitvi med nas pomaga sestri Emi v kuhinji Baragovega doma, obenem pa študira. Letos je obiskovala tudi sobotni pouk slovenščine ter iz slovenskega jezika napravila maturo. Pridna je bila in zasluži naše čestitke.

Čestitamo pa ji vsekakor lahko tudi kot prvi med tu rojenimi dekletimi, ki se je pridružila sestram. Iz srca ji želimo, da bi vztrajala v redovnem poklicu, saj najo veliko gradimo. In Bog daj, da bi se še kaj naših deklet odločilo iti po njeni poti ter se posvetiti delu za našo slovensko skupnost v Avstraliji.

CARRARA, QLD. — Upam, da boste objavili te moje vrstice, četudi so žalostne. Naša tukajšnja naselbina šteje zdaj enega rojaka manj. Kruta smrt je nenadoma iztrgala iz naše sredine vedno nasmejanega in nam vsem zelo dobro poznane rojaka **OTONA VIDMAJERJA**. V četrtek 8. oktobra popoldan ga je nepričakovano zadela možganska kap. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer pa mu zdravniška veda žal ni mogla več pomagati. Umrl je v nedeljo 11. oktobra zjutraj, komaj pičlih 56 ur kasneje, v objemu žene Bebe, ob prisotnosti vseh treh sinov z družinami.

Dragi pokojnik je bil rojen 16. novembra 1932 v Mariboru, kjer se je 19. junija 1954 tudi poročil z Rozalijo Breg, v Avstralijo pa sta prispela 28. januarja 1959. Družina je najprej živela v melbournskem okraju St. Albans v Viktoriji, odkoder so se pred osmimi leti preselili proti severu na Zlato obalo. Ker imajo v Melbournu še mnogo starih prijateljev in tudi sin Boris še živi tam, je družina odložila pogreb na četrtek 15. oktobra. Na predvečer pogreba se je zbralo preko trideset pokojnikovih prijateljev pri odprti krsti, da smo zmolili rožni venec za pokoj njegove duše.

V četrtek je opravil pogrebne obrede slovenski duhovnik p. Cyril, ki je prispel iz Sydneya, za kar naj se mu na tem mestu prav iz srca zahvalim v imenu družine Vidmajer in vseh navzočih pri pogrebu. Ganljiv je bil njegov govor v cerkvi, kakor tudi njegove besede kasneje na pokopališču ob odprtem grobu. Udeležba pri pogrebu je bila nenavadno visoka: iz vseh delov Avstralije in celo iz Papua Nove Gvineje so se prišli posloviti od Otona. Zase lahko rečem, da še nisem videl toliko pogrebcev. Tudi zastopnik brisbanskega slovenskega društva "Planinka" je prinesel lep venec ter na pokopališču spregovoril nekaj besed v slovo. Vencev in drugega cvetja ni manjkalo, saj se krsta na mrtvaškem vozu sploh ni videla.

Rojaki z Zlate obale so še posebej potrdili to, kar sem vedno rekel: da je bil zdaj rajniki Oto priljubljen kot malokdo, v vsaki družbi doma. Družina Vidmajer je lahko prepričana, da ima veliko pravih prijateljev. In njeni prijatelji hočemo ostati tudi v bodoče ter ji bomo radi priskočili na pomoč, če bi to kakor koli bilo potrebno.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Iskreno sožalje v imenu nas vseh ženi Bebi, sinovom Otonu, Borisu in Wallyju z družinami; in še posebej pokojnikovi tašči Heleni Breg, katero je imel tako rad in je tako lepo ravnal z njo. — **Jože Vah**

Vidmajerjevim in mami Heleni Breg tudi moje iskreno sožalje, saj smo stari znanci in prijatelji še iz Melbournu. — **P. Bazilij**

GOLD COAST, QLD. — Družina **VIDMAJER** se iz srca zahvaljuje vsem za izreke sožalja, za cvetje, molitve in sleherno pomoč ob nenadni boleči izgubi predragega moža, očeta in starega očeta **OTONA**.

Naša srčna zahvala vsem, ki ste se zbrali ob odprti krsti k molitvi rožnega venca, naslednji dan pa k pogrebni maši in zadnji spremljavi na pokopališče.

Iskreno se zahvaljujemo pevcem, bravcem, slovenskim radijskim oddajam, "Planinki" in govornikom za tople besede pokojnemu v slovo.

Iz srca smo hvaležni patru Cirilu za pogrebne obrede in tolažilne besede. Tisoč kilometrov daleč je prišel, da smo se lahko s slovensko molitvijo in petjem zadnjic poslovili od predragega pokojnika. Bog plačaj!

Še enkrat iskrena zahvala vsem za kakršno koli pomoč in tolažbo v težkih dneh. — **Žalujoca žena Roza, sinovi Otto, Boris in Wally z družinami in mama Helena**

DIANELLA, W. A. — Oprostite, da se pozno oglašam z naročnino. Sem se šele pred kratkim vrnil iz

PRESIDENT COMPUTERS PTY. LTD.
117 Cardigan Street,
Carlton, Vic. 3053
Tel.: 347 0555

Na uslugo Vam je **MICHAEL CAR**
District Sales Manager
Kličite zvečer na dom: (059)649272

SADNA DREVESCA — cepljene slive,
odlične slovenske in nemške vrste,
prodajamo po pet dolarjev komad.
Naročila pošljite na naslov: **Jože L a c k n e r**,
24 Clark Street, Wangaratta, Vic. 3677,
telefonsko pa jih lahko naročite tudi
po Ivanu Mejaču v Melbournu: (3)435 0127

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Avstrije. Moja druga žena (Prva žena Emilija je umrla v. novembru 1975. - Op. ur.), dr. Marija r. Rebernik, je nenadoma umrla v celovski bolnišnici. Pokojnica je bila rojena 23. januarja 1923 v Libeličah na Koroškem. V Avstralijo je prišla 28. decembra 1978 in poročila sva se dne 3. marca 1979 v katoliški cerkvi v Dianelli. Njena mati je še živela v Linzu v Avstriji in njo je pokojnica vsako leto obiskala za kaki mesec. Letos je dobila obvestilo, da je mati obolela, zato se je nemudoma odpravila na pot. Žal se ni več vrnila: sama je nenadoma zbolela in dne 14. julija umrla v celovski bolnišnici. Pokojnica je bila zavedna Slovenka in so jo koroški Slovenci znali ceniti, ker si je vedno veliko prizadevala za obrambo slovenskega jezika. Naj ji bo lahka domača zemljica! - Žalujoči mož Lojze Ivančič. (Lepo bi Vas tudi prosil za naslov dr. Ivana Mikula, ker sva že dolgoletna prijatelja in ga bo tudi kot Korošca zanimala novica o ženini smrti.)

Dolgoletnemu naročniku Lojzetu tudi moje iskrene sožalje. Tu pa je naslov dr. Ivana Mikula, s katerim bom morda ustregel tudi kakemu drugemu bralcu. Dr. Mikula je že zelo oslabil in precej odvisen od pomoči drugih, živi pa v Domu za onemogle duhovnike: St. John Vianney Villa, Market Street, Randwick, N. S. W. 2031. - Urednik

MAREEBA, N. QLD. - Oglušam se iz severa naše celine, iz mesteca Mareeba, North Queensland. Žal tokrat moj dopis ni nič veselega značaja. November se bliža, zato bi Vam rada še pred zaključkom Matice naših pokojnih 1987 sporočila o izgubi štirih sloven-

skih duš v tem letu. Redki smo Slovenci, ki smo se tu gori - tako oddaljeni od slovenskih središč - naselili, zato je izguba kar štirih oseb v tako kratkem času za nas pravi udarec.

V februarju letos nas je nenadoma zapustil JOŽE KOVAČIČ, a o njem ste bili že obveščeni, če se prav spominjam. Marca smo izgubili najstarejšega Slovenca tu na severu: ANTON BEMBIČ je dosegel zelo visoko starost 97 let. V avgustu pa je umrla njegova žena JUSTINA. Tu dodajam življenjske podatke, ki mi jih je dala njuna hčerka Liljana Povey:

Anton Bembič je bil rojen 28. novembra 1889 v kraju Lopar v Istri. V svojih mladih letih se je najprej odpravil v Ameriko. Kje je tam živel in delal, ni znano. Končno se je vrnil v rojstni kraj in se leta 1926 v Trstu poročil z Justino Karmelo Kocjančič. A doma ga ni zdržalo. Vendar se je namesto v Ameriko zdaj odpravil v Avstralijo, kamor je došel v letu 1930. Začel je gojiti tobak v okraju Mareeba in ostal tam vse svoje življenje. Svoj zasluženi pokoj je začel leta 1962 v Mareebi in tam letos 5. marca tudi zapustil to solzno dolino.

JUSTINA KARMELA BEMBIČ je bila rojena Kocjančič 14. marca 1904 v vasi Kocjančiči v Istri. Kot že omenjeno, sta se z Antonom Bembičem poročila leta 1926 v Trstu. V Avstralijo je prišla za svojim možem leta 1934 in se mu pridružila pri delu na tobaku. Skupaj sta pričela leta 1962 svoj pokoj. Justina je bila v zadnjih letih življenja zelo slabega zdravja, vendar je dočakala lepo starost 83 let. Umrla je letos 29. avgusta v Mareebi. Preživela jo je že poročena hči Liljana.

ŠOFERSKI POUK

Vam nudi v domačem jeziku

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

Hire cars for special occasions

FRANK'S
WEDDINGS

32 The Boulevard, Fairfield W.,

NSW, 2165

Tel.: 72-1583 in 728-1026

BAYSIDE PRINTING SERVICE

WE SPECIALIZE IN . . .

Invitations - Bomboniere
Accessories - Menu cards
Place cards - Baby announ.
Cake boxes - Sorrow cards

Very Reasonable Prices
ask for Louis

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

In dodati moram še zadnjo smrt: IVAN BOLTAR je umrl 19. septembra letos v starosti 86 let. Rodil se je v Solkanu na Goriškem leta 1901. Tudi on je bil star emigrant, saj je prišel v Avstralijo že leta 1927. Živel in delal je po različnih krajih Avstralije, najmanj trideset zadnjih let pa med nami v Mareebi. Bil je naročnik "Misli", zato ste jih tudi verjetno že dobili nazaj s pripisom o smrti naročnika. (Da, besedica "Deceased" na vrnjenih Mislih nam je bilo prvo sporočilo o Boltarjevi smrti. - Ur.) Pokojnik je vse življenje ostal samski.

Bog daj vsem štirim počivati v miru! Trije izmed njih so res dočakali visoko starost.

Upam, da sem Vam s podatki ustregla in da bo pisno prispelo o pravem času. Naj Vam Bog povrne vse trude, ki jih polagate v naš priljubljeni mesečnik. Vas in vse bralce iskreno pozdravlja - Milena Cek

ST. JAMES, W. A. - Oglušam se, da poravam svoj dolg, saj redno dobivam Misli in jih tudi preberem. Drugi v družini žal ne znajo slovensko, saj smo tukaj že 37 let, prišli pa smo iz Italije. Razen treh razredov sem tudi jaz imela italijanske šole, zato mi slovensko pisanje ne gre najbolje.

Rada bi se tudi iz srca zahvalila našim (imamo dva sina in sedem vnukov), ki meni in in možu Toniju pripravljajo proslavitev najine zlate poroke. Dne 15. novembra 1937 sva se poročila na Reki in tako hitro je minilo petdeset let. Danes sva Bogu hvaležna za vse, za veselje in za težave, ki sva jih skupaj prenašala vsa ta leta. Praznovali bomo v restavraciji sina Rober-

PRODAM ali ZAMENJAM
zelo lepo HIŠO v Cerknici pri Rakeku,
visokopritlično, modernizirano,
s centralnim ogrevanjem.
Vse informacije dobite lahko po telefonu
vsak dan zvečer po šesti uri,
če kličete **JOSIPA VASILEV, (02)398 4672**

ta, kjer nama bosta sinova in njih družine pripravila večerjo za okoli 120 oseb. Lepo je imeti hvaležne otroke. - Terezija in Toni Gesmundo

Vama pa kličemo tudi jaz in drugi bralci: Čestitke in na mnoga zdrava letal Vesel sem, da mi ni treba vedno izrekati samo sožalje. Bog naj vaju spremlja v nadaljnjih letih skupnega življenja! - Urednik

KDO BI VEDEL Povedati . . .

. . . kje je **PAVLA GREGORIČ** r. Andrejčič. Išče jo rodna sestra Irena Kowalski s sinom, ki živita v Sydneyu. Iskana oseba naj bi bila nekje v Queenslandu.

In še tole obvestilo: **MIŠKO GOGALO**, kje si? Rad bi te srečal ali vsaj govoril s tabo Nikola Maričič iz Brisbana (Tel.: 07-206-4314).

"Žene prenesejo veliko več kot moški." - "Kaj ste zdravnik?" - "Ne, ampak čevljar."

Vsem rojakom v Avstraliji in širom sveta!

ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE

naproša

vse rojake - **POSAMEZNIKE** in vsa **SLOVENSKA DRUŠTVA** oziroma njihove **ČLANE**
za **POMOČ**.

Iščemo **PROSTOVOLJCE**, ki so pripravljene postati glasniki in poverjeniki
za to našo akcijo.

Akcija je nepolitična.

Nastanek: pred tremi leti v Sydneyu, ko smo iz domovine prejeli sporočilo
o skupnih programskih jedrih.

Namen: povezati **VSE SLOVENCE DOMA** in **NA TUJEM** v borbi za obstoj slovenskega jezika in slovenskega naroda. Postanimo **PONOSNI SLOVENC**I in se zedinimo enkrat za vselej pod geslom:

ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA!

Za podrobnejša pojasnila pokličite, prosimo, gospo Marijo Senčar, Sydney (02)523 5310,
ali pa pišite na naslov: **ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE**, P. O. Box 153,
Rydalmere, 2116, N. S. W. Australia

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. sadno drevo; 7. v strugi tekoča voda; 8. zelo škodljiv; 9. tropski sadež; 11. lepljiv izcedek iz nekaterih dreves; 13. bela kemična snov za mehčanje vode; 14. namišljeni krog, ki deli zemeljsko oblo na dva enaka dela; 15. znak, znamenje, tudi kretnja, migljaj (v angleščini); 16. del pohištva; 17. gozdni in tudi vrtni sadež; 21. bratu pripada; 22. pas zemlje ob morju ali jezeru; 23. tujka za strokovnjaka v poljedelstvu.

Navpično: 2. samodejnost, samodejna dejavnost (tujka); 3. deležen posebne naklonjenosti; 4. od nje, njena last; 5. vzgojna ustanova; 6. brez barve, vonja in okusa je; 9. bližnja sorodnika; 10. kar je nad človekovim izkustvom; 12. omotana; 13. ni v skladu s človekovim dostojanstvom ali ponosom; 18. gozdni sadež, navadno s klobukom; 19. kar mora kdo vrniti; 20. velike vrednosti, tudi zelo pri srcu.

Rešitev pošljite do 7. decembra na uredništvo!

Po desetih letih se slučajno srečata fant in dekle.

Ona: "Ali se še spomniš, ko si me pred desetimi leti zaprosil za roko, pa sem te zavrnila?"

On: "Pa kako dobro. To je eden mojih najlepših spominov."

REŠITEV oktobrske križanke:

Vodoravno: 1C Misli; 3A rek; 3E omelo; 5A dvor; 5F ples; 7A rjove; 7G sev; 9D šale.

Navpično: 1C Mokronog; 1E Slom; 1G ime; 2A Friderik (Baraga); 2I rojstvo; 5G lasje; 6E (Jurij) Voga.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, sestre v Slomškovem domu, sestri v Baragovem domu, Ivanka Študent, Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Marija Prosen in Jože Gostinčar. Izžrebana je bila Lidija Čušin.

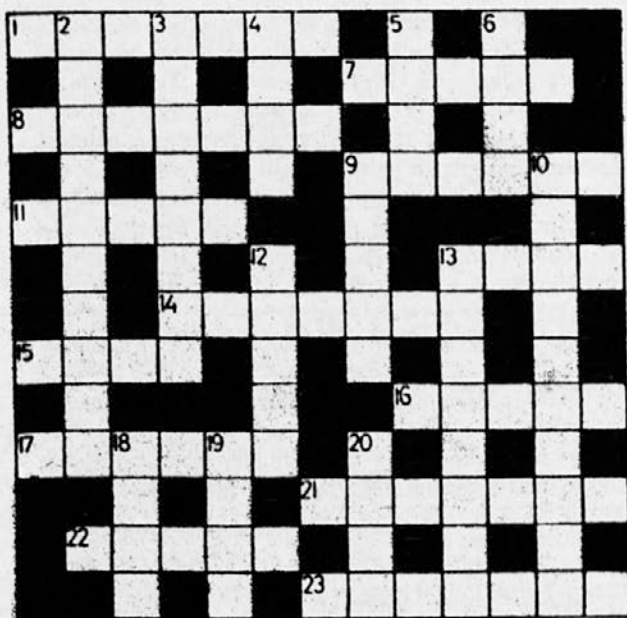
Naj se oprostim Ivanki Študent, ki je poslala tudi rešitev križanke septembrske številke, pa sem njeno ime po pomoti izpustil.

HEIDELBERG CABINETS FRANK ARNUŠ PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/

- + Preden pride resnica na dan, ima laž že jahto.
- + Laže je prepisovati preteklost kakor raziskovati sedanjost.
- + Stalno prebiramo v časopisu, kaj se dogaja "med nami". Nihče pa ne napiše, kaj se dogaja "med nami".
- + Z visokega položaja se je treba znati smejati.
- + Opravljal je mnoge družbenopolitične funkcije. Najpomembnejša je bila, ko je izstopil iz partije.
- + Sprašujem se, kdo stoji za sindikatom, ki ščiti predstavnike delavskega razreda pred delavci.
- + Določeni tovariš je vzel najprej besedo, potem še vse ostalo.
- + Osnovno osemletno šolanje je obvezno, razen za vodilne kadre.
- + Proletarci vseh dežel: Prihodnost je vaša, le sedanjost si vedno lastijo drugi.
- + Politiki se trudijo razdeliti svet na tri enake polovice.
- + V razredni družbi nekateri vse življenje ponavljajo isti razred.
- + Vsak začetek je težak, zlasti začetek konca.
- + Natanko se ve, kdo pije, dognati je še treba, kdo bo plačal.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtna spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.–dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE MOHORJEVKE za leto 1987 so še na razpolago. Cena je 22.– dol. za zbirko štirih knjig. Pa tudi **GORIŠKE** še imamo: zbirko štirih knjig dobite za 24.– dolarjev.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobetz) je pošla in čakamo novo pošiljko.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz. raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA . . ./

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)